

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 27 lutego 2026 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:
2024/0101 (NLE)
2024/0102 (NLE)

11787/24
ADD 1

AELE 72
AND 13
SM 13
MI 659

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Układ ustanawiający stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Andory i Republiką San Marino, jako odrębnymi stronami, z drugiej strony

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY ANDORY

CZEŚĆ I

WSPÓŁPRACA MIĘDZY UE A ANDORĄ

ARTYKUŁ 1

Zastąpienie umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory

Niniejszy Układ zastępuje Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory¹, sporządzoną w Brukseli w dniu 15 listopada 2004 r.

¹ Dz.U. UE L 135 z 28.5.2005, s. 14.

ARTYKUŁ 2

Postanowienia szczegółowe dotyczące współpracy

1. Współpraca między UE a Andorą na podstawie art. 64 układu ramowego uwzględnia doświadczenia związane z uczestnictwem Andory w programach UE, w szczególności w istniejących programach współpracy terytorialnej i strukturach współpracy transgranicznej w Pirenejach.
2. W tym celu UE i Andora zgadzają się zacieśnić współpracę regionalną, zgodnie z polityką UE w zakresie współpracy transgranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej, i przeprowadzą skoordynowane działania na rzecz rozwoju obszarów przygranicznych wokół Andory w celu promowania polityki na rzecz Pirenejów porównywalnej do polityki prowadzonej w odniesieniu do Alp. Jednocześnie UE i Andora postanawiają rozwijać współpracę w zakresie polityki na rzecz obszarów górskich, zgodnie z polityką UE mającą na celu zapewnienie stałego i zrównoważonego użytkowania gruntów rolnych, rozwoju gospodarczego i ochrony środowiska naturalnego.

CZEŚĆ II

SWOBODNY PRZEPIY W TOWARÓW

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 3

Zasady

Swobodny przepływ towarów między UE a Andorą opiera się z jednej strony na unii celnej, a z drugiej strony na przyjęciu przez Andorę aktów prawnych UE w dziedzinie swobodnego przepływu towarów.

ARTYKUŁ 4

Unia celna między UE a Andorą

Niniejszy Układ ustanawia unię celną między UE a Andorą (zwaną dalej „unią celną UE–AD”), która, o ile niniejszy protokół nie stanowi inaczej, zastępuje unię celną ustanowioną Porozumieniem w formie wymiany listów między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Księstwem Andory¹, sporządzonym w Luksemburgu w dniu 28 czerwca 1990 r.

¹ Dz.U. UE L 374 z 31.12.1990, s. 16.

ARTYKUŁ 5

Zakres unii celnej UE–AD

1. Unia celna UE–AD obejmuje wszystkie towary, bez uszczerbku dla postanowień szczegółowych określonych w niniejszej części rozdział 2 art. 10.
2. Unia celna UE–AD obejmuje zarówno obszar celny UE wyszczególniony w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013¹ (unijny kodeks celny) (zwany dalej „obszarem celnym UE”), jak i terytorium Andory.
3. Unia celna UE–AD obejmuje:
 - a) towary wyprodukowane na obszarze celnym UE lub w Andorze, w tym towary uzyskane w całości lub w części z produktów pochodzących z państw trzecich, które znajdują się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE lub w Andorze; oraz
 - b) towary pochodzące z państw trzecich, które znajdują się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE lub w Andorze.
4. Produkty pochodzące z państw trzecich uważa się za znajdujące się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE lub w Andorze, jeżeli dopełniono wszelkich odpowiednich formalności przywozowych, pobrano wszelkie opłaty celne lub wymagane opłaty o równoważnym skutku, oraz jeżeli nie nastąpił całkowity lub częściowy zwrot opłat celnych lub opłat o skutku równoważnym w odniesieniu do tych produktów pochodzących z państw trzecich.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1).

5. Unia celna UE–AD obejmuje również towary uzyskane na obszarze celnym UE lub w Andorze, w których wytwarzaniu wykorzystywane są produkty pochodzące z państw trzecich, które nie znajdują się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE, ani w Andorze. Jednakże postanowienia dotyczące unii celnej UE–AD mają zastosowanie do takich towarów tylko wtedy, gdy Strona Stowarzyszona dokonująca wywozu nakłada cła UE na produkty pochodzące z państw trzecich wykorzystywane do wytwarzania tych towarów.

ARTYKUŁ 6

Środki wdrażające wspólną politykę handlową

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 81 układu ramowego Andora stosuje bezpośrednio środki przewidziane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87¹, które UE stosuje do towarów przywożonych na obszar celny UE lub wywożonych z tego obszaru, z wyjątkiem kontyngentów taryfowych.
2. W zakresie, w jakim takie zobowiązania dotyczą handlu towarami między UE a państwami trzecimi, Andora stosuje bezpośrednio wszystkie zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych zawartych przez:
 - a) UE;
 - b) państwa członkowskie UE działające w imieniu UE; lub
 - c) państwa członkowskie UE i UE działające wspólnie.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. WE L 256 z 7.9.1987, s. 1).

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu Wspólny Komitet może przyjmować decyzje w sprawie aktualizacji części I załącznika XXV.
4. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują środki wynikające ze stosowania w UE aktów prawnych UE, o których mowa w rozdziale 2 załącznika XXIV i części I załącznika XXV.
5. Andora wdraża do swojego systemu prawnego wszystkie akty prawne UE wymienione w części II załącznika XXV.
6. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla jakichkolwiek postanowień szczegółowych lub zasad określonych w załącznikach I i II do protokołu dotyczącego Państwa Stowarzyszonego.

ARTYKUŁ 7

Podkomitet Współpracy Celnej

1. W drodze odstępstwa od art. 76 ust. 8 zdanie pierwsze układu ramowego niniejszym ustanawia się Podkomitet Współpracy Celnej. Metodyka, skład i funkcjonowanie tego Podkomitetu Współpracy Celnej określone są przez Wspólny Komitet w jego regulaminie wewnętrznym.
2. Podkomitet Współpracy Celnej bada kwestie związane z interpretacją i wdrażaniem postanowień celnych zawartych w niniejszym Układzie okresowo lub na wniosek jednej ze Stron Stowarzyszonych. Zajmuje się również wszystkimi kwestiami dotyczącymi współpracy celnej i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych między UE a Andorą.

3. Podkomitet Współpracy Celnej z własnej inicjatywy lub na wniosek Wspólnego Komitetu, w zależności od przypadku, przedstawia Wspólnemu Komitetowi zalecenia dotyczące spraw celnych. Wspólny Komitet podejmuje decyzje w odpowiedzi na takie zalecenia.

ROZDZIAŁ 2

POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE

ARTYKUŁ 8

Umowy preferencyjne wynegocjowane przez UE

Podczas negocjacji handlowych z państwami trzecimi UE dokłada wszelkich starań, aby uzyskać rozszerzenie wszelkich uzgodnień preferencyjnych mających zastosowanie do produktów pochodzących z Andory.

ARTYKUŁ 9

Umowy o wzajemnym uznawaniu wynegocjowane przez UE

Podczas negocjacji dotyczących umów o wzajemnym uznawaniu z państwami trzecimi UE dokłada wszelkich starań, aby uzyskać rozszerzenie tych umów o wzajemnym uznawaniu na Andorę do celów oceny zgodności i oznakowania produktów.

ARTYKUŁ 10

Stopniowe włączanie wyrobów tytoniowych do unii celnej UE–AD

1. Bez uszczerbku dla części II rozdział 1 układu ramowego i części II rozdział 1 niniejszego protokołu, cła i opłaty o skutku równoważnym stosowane do przywozu do Andory produktów UE objętych działem 24 nomenklatury załączonej do Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów¹, sporządzonej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zawartej przez UE na mocy decyzji Rady 87/369/EWG² (nomenklatura systemu zharmonizowanego) (zwanym dalej „produktami objętymi działem 24 nomenklatury systemu zharmonizowanego”) są stopniowo znoszone w okresie przejściowym trwającym 30 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, zgodnie z ustaleniami określonymi w ust. 2–5 niniejszego artykułu.
2. Uzgodnienia stosowane do przywozu z państw trzecich do Andory produktów objętych działem 24 nomenklatury systemu zharmonizowanego nie mogą być bardziej korzystne niż uzgodnienia stosowane do przywozu tych samych produktów z UE.
3. Produkty objęte pozycjami 24.02, 24.03 i 24.04 nomenklatury systemu zharmonizowanego w wersji z 2022 r.³, produkowane w UE z surowca tytoniowego i spełniające warunki określone w części II rozdział 1 art. 5 ust. 3 niniejszego protokołu kwalifikują się, w przypadku przywozu do Andory, do preferencyjnej stawki odpowiadającej 60 % stawki stosowanej w Andorze do tych samych produktów z państw trzecich.

¹ Dz.U. WE L 198 z 20.7.1987, s. 3.

² Decyzja Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. dotycząca zawarcia Międzynarodowej Konwencji w sprawie Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów oraz Protokołu zmian do tej Konwencji (Dz.U. WE L 198 z 20.7.1987, s. 1).

³ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1832 z dnia 12 października 2021 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. UE L 385 z 29.10.2021, s. 1).

4. Cła i opłaty o skutku równoważnym wynikające ze stosowania uzgodnień określonych w ust. 2, i obliczenia stawki preferencyjnej, o której mowa w ust. 3, określane są jako „cła podstawowe” i są to cła i opłaty o skutku równoważnym stosowane przez Andorę w dniu wejścia w życie niniejszego Układu.

5. Cła i opłaty o skutku równoważnym mające zastosowanie do produktów UE objętych rozdziałem 24 nomenklatury systemu zharmonizowanego przywożone do Andory są stopniowo eliminowane w następujących sześciu etapach:

- a) 7 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu cła i opłaty o skutku równoważnym wynoszą 95 % cła podstawowego;
- b) 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu cła i opłaty o skutku równoważnym wynoszą 90 % cła podstawowego;
- c) 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu cła i opłaty o skutku równoważnym wynoszą 70 % cła podstawowego;
- d) 20 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu cła i opłaty o skutku równoważnym wynoszą 50 % cła podstawowego;
- e) 25 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu cła i opłaty o skutku równoważnym wynoszą 30 % cła podstawowego; oraz
- f) 30 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu i w każdym kolejnym roku cła i opłaty o skutku równoważnym wynoszą 0 %.

ARTYKUŁ 11

Mechanizm monitorowania w okresie przejściowym

1. W odniesieniu do produktów objętych działem 24 nomenklatury systemu zharmonizowanego, Andora przekazuje UE, do 15. dnia każdego miesiąca, dane dotyczące wszelkich zmian, w ujęciu miesięcznym, dotyczących ilości surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych produkowanych i wytwarzanych w Andorze, przywożonych, wprowadzanych do obrotu i wywożonych.
2. Andora co roku przed dniem 1 września przekazuje UE sprawozdanie na temat następujących aspektów gospodarki:
 - a) sytuacji finansów publicznych, w tym udziału dochodów podatkowych pochodzących z tytoniu;
 - b) dywersyfikacji gospodarki Andory, w tym w szczególności sektora rolnego;
 - c) produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu i wywozu surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych; oraz
 - d) środków wprowadzonych przez Andorę w celu zapobiegania nadużyciom finansowym i przemytowi oraz ich zwalczania (prawodawstwo, wdrażanie oraz zdolności administracyjne, sądowe i materialne).
3. Aby dokonać oceny aspektów objętych sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 2, Andora uwzględnia w szczególności następujące wskaźniki:
 - a) zmiany wielkości dochodów państwa;

- b) pobrane cła oraz podatki bezpośrednie i pośrednie;
- c) zmiana udziału wpływów z podatków od wyrobów tytoniowych w finansach publicznych;
- d) zmiany względnego udziału dochodów ze zbiorów tytoniu w stosunku do całkowitych dochodów z gospodarstw rolnych;
- e) rozwój inwestycji (andorskich i zagranicznych);
- f) zmiany sytuacji zatrudnienia w Andorze;
- g) zmiany w zakresie napływu turystów;
- h) zmiany danych miesięcznych dotyczących surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych, tj. ilości surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych:
 - (i) produkowanych i wytwarzanych w Andorze;
 - (ii) przywożonych z UE i państw trzecich;
 - (iii) wprowadzanych do obrotu w Andorze; oraz
 - (iv) wywożonych do UE i państw trzecich;

ponadto uwzględnia się zmiany tych danych miesięcznych w porównaniu z poprzednim rokiem i średnią z poprzednich pięciu lat;

- i) zmiany ceny sprzedaży (średnia ważona cena na podstawie danych dotyczących ilości wprowadzonych do obrotu; cena minimalna i cena maksymalna) wyrobów tytoniowych w Andorze, jak również to, co wchodzi w skład tej ceny sprzedaży (podatki i inne elementy); oraz
- j) konkretne dane dotyczące skuteczności środków zapobiegania nadużyciom finansowym i przemytowi oraz ich zwalczania, a mianowicie:
 - (i) zmiany legislacyjne i w zakresie orzecznictwa;
 - (ii) zmianę liczby pracowników przydzielonych do zwalczania nadużyć finansowych i przemytu;
 - (iii) ewolucja sprzętu potrzebnego do zwalczania nadużyć finansowych i przemytu;
 - (iv) współpraca z sąsiednimi państwami; oraz
 - (v) wartość przejętych wyrobów i liczba zdarzeń, podczas których dokonano przejęcia.

4. Co 5 lat albo na wniosek UE lub Andory odbywa się spotkanie, podczas którego UE i Andora są informowane o zmianach wskaźników mierzących wpływ na Andorę stopniowego przejścia na swobodny przepływ wyrobów tytoniowych.

5. Wspólny Komitet może podjąć decyzję o dostosowaniu aspektów i wskaźników, o których mowa w ust. 2 i 3.

6. W przypadku zadowalających zmian w dywersyfikacji gospodarki Andory, w szczególności w sektorze tytoniu, Wspólny Komitet może podjąć decyzję o zawieszeniu przekazywania danych, o których mowa w ust. 1–3, i sprawozdania, o którym mowa w ust. 2.

ARTYKUŁ 12

Środki ochronne dotyczące tytoniu

1. W przypadku poważnych trudności gospodarczych, fiskalnych, społecznych lub środowiskowych spowodowanych tempem stopniowego znoszenia ceł mającym zastosowanie do działu 24 nomenklatury systemu zharmonizowanego, Andora może jednostronnie wprowadzić środki ochronne w celu dostosowania tego tempa, na warunkach określonych w niniejszym artykule i zgodnie z nim.
2. UE może jednostronnie zastosować odpowiednie środki ochronne, na warunkach określonych w niniejszym artykule i zgodnie z nim, jeżeli stwierdzi wystąpienie którejkolwiek z następujących okoliczności:
 - a) niekorzystne zmiany w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym i przemytowi oraz ich zwalczania;
 - b) niekorzystny wzrost produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu lub wywozu surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych; lub
 - c) wzrost różnicy cen wyrobów tytoniowych, w tym podatków, między Andorą a państwami członkowskimi UE, zwłaszcza w odniesieniu do sąsiadującego państwa członkowskiego UE, w którym występują najniższe ceny.
3. Środki ochronne wprowadzone na podstawie ust. 1 i 2 muszą być, w odniesieniu do ich zakresu i czasu trwania, ograniczone do tego, co jest absolutnie niezbędne do zaradzenia poważnym trudnościom gospodarczym, fiskalnym, społecznym lub środowiskowym, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy Andora lub UE zamierzają wprowadzić środki ochronne na podstawie ust. 1 lub 2, Andora lub UE niezwłocznie powiadamiają o tym drugą Stronę Stowarzyszoną i przekazują wszystkie istotne informacje.
5. Zastosowanie ma art. 97 ust. 4–9 układu ramowego.

ARTYKUŁ 13

Reguły pochodzenia mające zastosowanie do tytoniu w okresie przejściowym

1. W okresie przejściowym przewidzianym w art. 10 niniejszego rozdziału oraz przy przywozie do UE produkty objęte działem 24 nomenklatury systemu zharmonizowanego i pochodzące z Andory są zwolnione z należności celnych przywozowych.
2. Reguły pochodzenia i metody współpracy administracyjnej mające zastosowanie do produktów objętych działem 24 nomenklatury systemu zharmonizowanego są określone w dodatku 1 do niniejszego protokołu.

ROZDZIAŁ 3

ZWOLNIENIA PRZYSŁUGUJĄCE PODRÓŻNYM

ARTYKUŁ 14

Postanowienia ogólne

1. UE i Andora przyznają, na podstawie progów pieniężnych lub ograniczeń ilościowych, zwolnienia z należności celnych przywozowych, z podatku od wartości dodanej (VAT) lub ogólnego podatku pośredniego oraz z podatku akcyzowego w odniesieniu do towarów przywożonych w bagażu osobistym podróżnych przybywających z terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej, pod warunkiem że przywóz ten ma charakter niehandlowy.
2. Do celów ust. 1 przywóz uważany jest za mający charakter niehandlowy, jeżeli:
 - a) ma charakter okazjonalny; oraz
 - b) obejmuje wyłącznie towary na własny użytek podróżnych lub ich rodzin lub towary przeznaczone na prezenty.
3. Charakter lub ilość tych towarów nie może wskazywać na przywóz w celach handlowych.

ARTYKUŁ 15

Progi pieniężne i ograniczenia ilościowe

1. Zwolnienia, o których mowa w art. 14 ust. 1 niniejszego rozdziału, są takie same jak zwolnienia mające zastosowanie w UE w odniesieniu do państw trzecich, zgodnie z dyrektywą Rady 2007/74/WE¹.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i pod warunkiem, że towary są nabywane z zastrzeżeniem ogólnych warunków opodatkowania na rynku krajowym jednej ze Stron Stowarzyszonych, zastosowanie mają progi pieniężne i ograniczenia ilościowe określone w ust. 3 i 5.
3. W przypadku towarów, do których stosuje się próg pieniężny, całkowitą wartość zwolnienia ustala się na trzykrotność wartości zwolnienia stosowanego przez UE w odniesieniu do państw trzecich. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do podróźnych w wieku poniżej 15 lat.
4. Do celów stosowania progów pieniężnych nie można dzielić wartości jednego przedmiotu.

¹ Dyrektywa Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz.U. UE L 346 z 29.12.2007, s. 6).

5. W odniesieniu do towarów, do których stosuje się ograniczenie ilościowe, zwolnienia ustala się na poziomie:

a) w odniesieniu do wyrobów tytoniowych:

- 300 papierosów, albo
- 150 cygaretek,

albo

- 75 cygar, albo
- 400 gramów tytoniu do palenia.

Każda ze wskazanych powyżej ilości stanowi 100 % łącznych zwolnień przyznanych w odniesieniu do wyrobów tytoniowych.

Cygaretki to cygara o maksymalnej wadze jednostkowej 3 gramów.

W przypadku każdego pojedynczego podróznego zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia wyrobów tytoniowych, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.

b) w odniesieniu do alkoholu i napojów alkoholowych, win i piw:

- łącznie 1,5 litra alkoholu i napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 22 % obj. albo alkoholu etylowego nieskażonego o zawartości 80 % obj. i więcej, albo
- łącznie 3 litry alkoholu i napojów alkoholowych o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 22 % obj. oraz
- 5 litrów wina niemusującego i łącznie 20 litrów piwa.

Każda ze wskazanych powyżej ilości stanowi 100 % łącznych zwolnień przyznanych w odniesieniu do alkoholu i napojów alkoholowych, win i piw.

W przypadku każdego pojedynczego podróznego zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia różnych rodzajów alkoholu i napojów alkoholowych, win i piw, o których mowa w lit. b), pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.

6. Ust. 5 nie ma zastosowania do podróznym w wieku poniżej 17 lat.

ROZDZIAŁ 4

ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA STOSOWANE PRZEZ ORGANY CELNE

ARTYKUŁ 16

Definicja pojęcia „środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne”

Na potrzeby niniejszego rozdziału, pojęcie „środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne” oznacza przepisy dotyczące zadeklarowania towarów przed ich wprowadzeniem na obszar celny lub przed ich wyprowadzeniem z tego obszaru celnego, przepisy dotyczące upoważnionych przedsiębiorców, jak również przepisy dotyczące kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa oraz zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa, które mają zastosowanie zgodnie z właściwymi przepisami prawa celnego obowiązującymi w danym czasie w UE.

ARTYKUŁ 17

Ogólne zasady dotyczące środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne

1. UE i Andora zobowiązują się do stosowania środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne w odniesieniu do przewozu towarów z państw trzecich lub do państw trzecich oraz do zagwarantowania poziomu bezpieczeństwa równoważnego z poziomem bezpieczeństwa na ich granicach zewnętrznych.
2. UE i Andora odstępują od wykorzystywania środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne do przewozu towarów między ich obszarami celnymi.

ARTYKUŁ 18

Umowy z państwami trzecimi

1. Przed zawarciem jakiejkolwiek umowy z państwem trzecim w dziedzinie środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne UE i Andora przeprowadzają wzajemne uzgodnienia w celu zapewnienia jej spójności z niniejszym rozdziałem, w szczególności jeśli wynegocjowana umowa zawiera postanowienia stanowiące odstępstwo od środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne.
2. UE i Andora postanawiają, że umowy zawarte przez jedną z nich z państwem trzecim w dziedzinie objętej środkami bezpieczeństwa stosowanymi przez organy celne nie mogą powodować powstawania zobowiązań dla drugiej Strony Stowarzyszonej, chyba że Wspólny Komitet postanowi inaczej.

ARTYKUŁ 19

Miejsce złożenia przywózowej deklaracji skróconej i deklaracji przed wyprowadzeniem towarów

1. Przywózową deklarację skróconą składa się właściwemu organowi Strony Stowarzyszonej, na obszar celny której wprowadzane są towary z państw trzecich. Właściwy organ przeprowadza analizę ryzyka w oparciu o dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej i przeprowadza uznane za konieczne kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa, w tym w przypadkach, w których miejscem przeznaczenia towarów jest druga Strona Stowarzyszona.

2. Deklarację poprzedzającą wyprowadzenie towarów składa się do właściwego organu Strony Stowarzyszonej, na której obszarze celnym dopełniane są formalności wywozowe lub, jeśli nie ma takiej możliwości, formalności związane z wyprowadzeniem do państw trzecich. Właściwy organ przeprowadza analizę ryzyka w oparciu o dane zawarte w tej deklaracji oraz przeprowadza uznane za konieczne kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa.

3. Jeżeli towary opuszczają obszar celny Strony Stowarzyszonej, ich miejscem przeznaczenia jest państwo trzecie i są przewożone przez obszar celny drugiej Strony Stowarzyszonej, deklarację poprzedzającą wyprowadzenie towarów składa się wyłącznie właściwym organom tej drugiej Strony Stowarzyszonej.

ARTYKUŁ 20

Kontrole bezpieczeństwa przeprowadzane przez organy celne i zarządzanie ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa

1. UE i Andora współpracują na rzecz:
 - a) wymiany informacji umożliwiających udoskonalanie i wzmacnianie analizy ryzyka i skuteczności kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa; oraz
 - b) określenia w odpowiednich terminach wspólnych ram zarządzania ryzykiem, wspólnych kryteriów ryzyka, jak również wspólnych priorytetowych obszarów kontroli oraz wprowadzenia elektronicznego systemu w celu wdrożenia takiego wspólnego zarządzania ryzykiem.
2. Wspólny Komitet przyjmuje wszelkie decyzje niezbędne w celu stosowania ust. 1.

ARTYKUŁ 21

Monitorowanie wdrażania środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne

1. Wspólny Komitet przyjmuje decyzje określające sposób, w jaki UE i Andora mają monitorować wdrażanie niniejszego rozdziału oraz sprawdzać przestrzeganie środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne. Monitorowanie takie może przyjąć postać:
 - a) regularnej oceny wykonywania niniejszego rozdziału;
 - b) przeglądu mającego na celu poprawę sposobu stosowania postanowień niniejszego rozdziału lub ich zmianę zmierzającą do lepszej realizacji jego celów;
 - c) organizowanie tematycznych spotkań ekspertów UE i Andory oraz audytów procedur administracyjnych, w tym poprzez wizyty na miejscu.
2. Wspólny Komitet zapewnia, aby środki podjęte zgodnie z ust. 1 zapewniały ochronę praw podmiotów gospodarczych.

ARTYKUŁ 22

Wymiana informacji dotyczących upoważnionych przedsiębiorców

W celu zapewnienia bezpieczeństwa Komisja Europejska i właściwe organy Andory regularnie informują się nawzajem o tożsamości ich upoważnionych przedsiębiorców, w tym przekazują sobie następujące informacje:

- a) numer identyfikacyjny przedsiębiorcy (TIN – Trader Identification Number) w formacie zgodnym z przepisami dotyczącymi systemu rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców (EORI), to jest z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2446¹;
- b) nazwa i adres upoważnionego przedsiębiorcy;
- c) numer zezwolenia nadającego status upoważnionego przedsiębiorcy;
- d) obecny status (upoważniony, zawieszony, cofnięty);
- e) okresy zmiany statusu;
- f) dzień, od którego zezwolenie jest ważne; oraz
- g) organ, który wydał zezwolenie.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. UE L 343 z 29.12.2015, s. 1).

ARTYKUŁ 23

Ochrona tajemnicy służbowej i danych osobowych

1. Informacje wymieniane przez UE i Andorę na podstawie niniejszego rozdziału są objęte ochroną tajemnicy służbowej i danych osobowych określoną w prawie Strony Stowarzyszonej, która je otrzymuje.
2. Informacje wymieniane przez UE i Andorę na podstawie niniejszego rozdziału nie mogą być przekazywane osobom innymi niż właściwe organy zainteresowanej Strony Stowarzyszonej, która je otrzymuje, ani wykorzystywane przez te właściwe organy do celów innych niż cele określone w niniejszym Układzie.

ARTYKUŁ 24

Środki równoważące

1. UE lub Andora może, po konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu, zastosować odpowiednie środki równoważące, w tym zawieszenie wykorzystywania środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, jeżeli stwierdzi, że druga Strona Stowarzyszona nie przestrzega przepisów zawartych w niniejszym rozdziale.
2. W przypadku gdyby jakakolwiek zwłoka mogłaby zagrozić skuteczności środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, UE lub Andora może, bez uprzednich konsultacji, zastosować tymczasowe środki równoważące, pod warunkiem że konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu odbędą się niezwłocznie po przyjęciu tych tymczasowych środków równoważące.

3. W przypadku gdy Andora nie zapewnia już wdrożenia odpowiednich aktów prawnych UE dotyczących środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne zgodnie z niniejszym rozdziałem, UE może zawiesić stosowanie środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, chyba że Wspólny Komitet, po zbadaniu sposobów utrzymania stosowania aktów prawnych UE, postanowi inaczej.

4. Środki równoważące powinny być proporcjonalne, a ich zakres i czas trwania powinny być ograniczone do tego, co jest konieczne do zaradzenia tej sytuacji. Strona Stowarzyszona może zwrócić się do Wspólnego Komitetu o przeprowadzenie konsultacji dotyczących proporcjonalności tych środków równoważących podjętych na mocy niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 5

WZAJEMNA POMOC W ODZYSKIWANIU WIERZYTELNOŚCI

ARTYKUŁ 25

WZAJEMNA POMOC W ODZYSKIWANIU WIERZYTELNOŚCI

1. Każde z państw członkowskich UE oraz Andora zapewniają wzajemną pomoc w odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących cel przywozowych i cel wywozowych.
2. Taka wzajemna pomoc obejmuje:
 - a) kary, grzywny, opłaty i dopłaty administracyjne związane z wierzytelnościami, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc zgodnie z ust. 1, nałożone przez organy administracyjne właściwe w dziedzinie pobierania tych podatków lub cel lub w dziedzinie prowadzenia postępowań administracyjnych ich dotyczących albo potwierdzone przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek takich organów administracyjnych;
 - b) opłaty za zaświadczenia i podobne dokumenty wydawane w związku z procedurami administracyjnymi dotyczącymi danych podatków lub danych należności;
 - c) odsetki i koszty związane z wierzytelnościami, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub z niniejszym ustępem lit. a) lub b).

3. Wzajemnej pomocy w odzyskiwaniu wierzytelności udziela się zgodnie z rozdziałami I–V dyrektywy Rady 2010/24/UE¹ oraz rozdziałami I–IV rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1189/2011², z zastrzeżeniem następujących zasad:

- a) na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 i 6 dyrektywy 2010/24/UE każde z państw członkowskich UE i Andora wyznaczają organy upoważnione do składania lub otrzymywania wniosków o wzajemną pomoc oraz przekazują Komisji Europejskiej wykaz tych organów i informują ją o wszelkich istotnych zmianach; Komisja Europejska przekazuje otrzymane informacje państwom członkowskim UE i Andorze;
- b) na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 1 akapit pierwszy i drugi oraz art. 17 dyrektywy 2010/24/UE wniosek o odzyskanie wierzytelności lub wniosek o zastosowanie środków zabezpieczających może zostać złożony na podstawie uprawnień i procedur przewidzianych w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa współpracującego, jeżeli te przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przewidują skuteczny i wydajny system odzyskiwania wierzytelności;
- c) na zasadzie odstępstwa od art. 19 ust. 2 akapit pierwszy i drugi oraz art. 19 ust. 3 dyrektywy 2010/24/UE każdy wniosek o zastosowanie środków odzyskiwania wierzytelności lub środków zabezpieczających na podstawie niniejszego protokołu skutkuje zawieszeniem biegu terminu przedawnienia do czasu wykonania wniosku przez organ współpracujący;

¹ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. UE L 84 z 31.3.2010, s. 1).

² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1189/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. ustalające szczegółowe przepisy dotyczące niektórych przepisów dyrektywy Rady 2010/24/UE w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. UE L 302 z 19.11.2011, s. 16).

- d) do celów niniejszego artykułu art. 22 ust. 1 dyrektywy 2010/24/UE uzupełnia się następującym zdaniem: „W każdym przypadku dodatkowe informacje dotyczące wniosków o wzajemną pomoc i odpowiedzi na takie wnioski mogą być przekazywane w języku angielskim lub w innym języku zaakceptowanym przez właściwe organy.”;
- e) każde z państw członkowskich UE oraz Andora gromadzą statystyki na temat:
- (i) liczby wniosków o informacje, powiadomienie i odzyskanie wierzytelności lub podjęcie środków zabezpieczających, które zostały przesłane do każdego z państw współpracujących i które otrzymano od każdego z państw ubiegających się o członkostwo w danym roku; oraz
 - (ii) kwot wierzytelności, które były przedmiotem wniosków o wzajemną pomoc w odzyskaniu wierzytelności, oraz odzyskanych kwot.

Statystyki, o których mowa w pkt (i) i (ii), są przekazywane Komisji Europejskiej do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja Europejska przekazuje Andorze informacje otrzymane od państw członkowskich UE;

- f) na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1189/2011 wszystkie wnioski i dokumenty towarzyszące, formularze i inne dokumenty, jak również wszelkie inne informacje przekazywane w związku z tymi wnioskami przesyła się za pomocą bezpiecznej poczty elektronicznej, chyba że jest to niewykonalne z przyczyn technicznych, lub w jakikolwiek inny sposób zatwierdzony przez właściwe organy.

4. Składając wniosek o udzielenie informacji, państwa członkowskie UE i Andora korzystają z formularza sporządzonego na podstawie wzoru wykorzystywanego do składania wniosków między państwami członkowskimi UE, chyba że organ wnioskujący i organ współpracujący uzgodnią inaczej.

Składając wniosek o powiadomienie, państwa członkowskie UE i Andora korzystają z formularza sporządzonego na podstawie wzoru wykorzystywanego do składania wniosków między państwami członkowskimi UE.

Składając wniosek o odzyskanie wierzytelności lub wniosek o zastosowanie środków zabezpieczających, państwa członkowskie UE i Andora korzystają z formularza sporządzonego na podstawie wzoru wykorzystywanego do składania wniosków między państwami członkowskimi UE.

Standardowy formularz towarzyszący wnioskowi o powiadomienie oraz formularz jednolitego instrumentu umożliwiającego przyjęcie środków egzekucyjnych w państwie współpracującym sporządza się na podstawie wzorów wykorzystywanych do składania wniosków między państwami członkowskimi UE.

Struktura i układ formularzy, o których mowa w niniejszym ustępie, mogą zostać dostosowane w świetle niniejszego protokołu oraz wymogów i możliwości systemu łączności elektronicznej, pod warunkiem że zawarty w nich zbiór danych i informacji nie zostanie znacząco zmieniony. Pola w formularzach, które pozostają puste podczas przekazywania informacji dotyczących wniosku i jego wykonania, można pominąć.

ROZDZIAŁ 6

PRZYŁĄCZANIE DO SYSTEMÓW ELEKTRONICZNYCH

ARTYKUŁ 26

Przyłączenie do systemów elektronicznych UE

1. UE zapewnia niezbędną pomoc techniczną i szkolenia w celu ułatwienia przyłączenia Andory do unijnych systemów teleinformatycznych, niezbędnego do prawidłowego funkcjonowania unii celnej UE–AD, w granicach i zgodnie z ustaleniami, które zostaną określone decyzją Wspólnego Komitetu, z uwzględnieniem dostępnych w tym celu zasobów finansowych. Koszty przyłączenia ponosi Andora.
2. Decyzja Wspólnego Komitetu, o której mowa w ust. 1, określa również harmonogram stopniowego przyłączenia Andory do systemów elektronicznych UE, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb Andory w handlu zagranicznym i potrzeb UE, a także alternatywne rozwiązania w przypadkach, w których koszty przyłączenia byłyby nieproporcjonalne do oczekiwanej użyteczności.

ROZDZIAŁ 7

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ZDROWIA ZWIERZĄT, BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI I ZDROWIA ROŚLIN

ARTYKUŁ 27

Podkomitet ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz Spraw Weterynaryjnych i Fitosanitarnych

1. W drodze odstępstwa od art. 76 ust. 8 zdanie pierwsze układu ramowego ustanawia się niniejszym Podkomitet ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz Spraw Weterynaryjnych i Fitosanitarnych. Metodyka, skład i funkcjonowanie tego Podkomitetu określone są przez Wspólny Komitet w jego regulaminie wewnętrznym.
2. Podkomitet ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz Spraw Weterynaryjnych i Fitosanitarnych regularnie lub na wniosek UE lub Andory dokonuje przeglądu zmian unijnych aktów prawnych dotyczących bezpieczeństwa żywności oraz spraw weterynaryjnych i fitosanitarnych oraz wskazuje akty prawne, które mają być stosowane w Andorze.
3. W razie potrzeby Podkomitet ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz Spraw Weterynaryjnych i Fitosanitarnych przedstawia Wspólnemu Komitetowi zalecenia w celu aktualizacji załącznika I do protokołu dotyczącego Państwa Stowarzyszonego zgodnie z art. 81 układu ramowego.

ARTYKUŁ 28

Kontrole produktów przywożonych z państw trzecich,
których miejscem przeznaczenia jest Andora

Kontrole produktów przywożonych z państw trzecich, których miejscem przeznaczenia jest Andora, są przeprowadzane w punktach kontroli granicznej przez właściwe organy państw członkowskich UE w imieniu i na rzecz organów Andory.

ARTYKUŁ 29

Dostęp do działań profilaktycznych lub leczniczych
w przypadku kryzysów zdrowotnych

1. UE i Andora ściśle współpracują w przypadku poważnych kryzysów zdrowotnych w dziedzinie zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa żywności i zdrowia roślin.
2. W przypadku poważnych kryzysów zdrowotnych spowodowanych ogniskami chorób zwierząt, które mogą być uznane za wysoce epizootyczne, UE i Andora niezwłocznie informują się nawzajem i, w miarę możliwości, koordynują działania, w szczególności rozważając wprowadzenie środków lub planów szczepień.

ARTYKUŁ 30

Audyty

Andora podlega takim samym ustaleniom dotyczącym audytu przeprowadzanego przez ekspertów UE jak ustalenia dotyczące audytu przeprowadzanego przez ekspertów obowiązujące państwa członkowskie UE.

ARTYKUŁ 31

Uczestnictwo w systemach składania sprawozdań

1. Andora uczestniczy w skomputeryzowanym systemie zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC) lub jakimkolwiek innym systemie, który mógłby zastąpić IMSOC w przyszłości.
2. Ustalenia techniczne i operacyjne dotyczące udziału Andory w IMSOC są ustalane przez Wspólny Komitet na podstawie wniosku odpowiedniego podkomitetu.

CZĘŚĆ III

SWOBODNY PRZEPIY OSÓB, USŁUG I KAPITAŁU

ROZDZIAŁ 1

SWOBODNY PRZEPIY OSÓB, PRACOWNIKÓW I OSÓB PRACUJĄCYCH NA WŁASNY RACHUNEK

ARTYKUŁ 32

Okresy przejściowe dotyczące swobodnego przepływu osób

1. Andora, z jednej strony, oraz państwa członkowskie UE, z drugiej strony, mogą utrzymać w mocy przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, w odniesieniu do obywateli państw członkowskich UE, z jednej strony, oraz obywateli Andory, z drugiej strony, przepisy prawa krajowego poddające wjazd, pobyt oraz zatrudnienie wymogowi uprzedniego zezwolenia.

Andora może utrzymać w mocy przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, w odniesieniu do obywateli państw członkowskich UE, ograniczenia ilościowe dla nowych rezydentów i pracowników.

2. Andora może utrzymać w mocy przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu przepisy krajowe ograniczające mobilność zawodową i dostęp do zawodów dla wszystkich kategorii pracowników.

ARTYKUŁ 33

Środki podczas okresów przejściowych

1. Poza ograniczeniami określonymi w art. 32 niniejszego rozdziału, Andora nie wprowadza od dnia podpisania niniejszego Układu żadnych nowych ograniczeń dotyczących wjazdu, zatrudnienia oraz pobytu pracowników i osób pracujących na własny rachunek.
2. Andora wprowadza wszelkie niezbędne środki, aby przez okres przejściowy obywatele państw członkowskich UE mogli podejmować dostępne zatrudnienie na terytorium Andory na tych samych zasadach pierwszeństwa jak obywatele Andory.

ARTYKUŁ 34

Stosowanie istniejących umów dwustronnych podczas okresów przejściowych

Przez okresy przejściowe istniejące umowy dwustronne są nadal stosowane, chyba że z niniejszego Układu wynikają postanowienia bardziej korzystne dla obywateli państw członkowskich UE.

ROZDZIAŁ 2

TRANSPORT

ARTYKUŁ 35

Kabotaż w transporcie drogowym towarów

1. W odniesieniu do praw do kabotażu niniejszy Układ pozostaje bez uszczerbku dla następujących umów dwustronnych:
 - a) *Acuerdo entre el Reino de España y el Principado de Andorra sobre transporte internacional por carretera*, sporządzonej w Ordino w dniu 8 stycznia 2015 r.;
 - b) *Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la Principauté d'Andorre concernant les transports routiers internationaux de marchandises*, sporządzonej w Andorra la Vella w dniu 12 grudnia 2000 r.;
 - c) *Acordo entre a República Portuguesa e o Principado de Andorra relativo a Transportes Internacionais Rodoviários de Passageiros e de Mercadorias*, sporządzonej w Andorra la Vella w dniu 15 listopada 2000 r.; oraz
 - d) *Accordo fra il Governo della Repubblica italiana e il Governo del Principato di Andorra, concernente la regolamentazione del trasporto internazionale di viaggiatori e di merci su strada*, sporządzonej w Brukseli w dniu 19 maja 2015 r.

Takie prawa do kabotażu mogą zostać zaktualizowane.

2. Niniejszy Układ zastępuje umowy dwustronne wymienione w ust. 1 we wszystkich kwestiach innych niż prawa do kabotażu regulowanych tymi umowami dwustronnymi.

3. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 1 Andora nie może zawierać z państwami członkowskimi UE nowych umów dotyczących transportu drogowego regulujących kwestie objęte zakresem niniejszego Układu.

CZĘŚĆ IV

POSTANOWIENIA HORYZONTALNE ODNOSZĄCE SIĘ DO CZTERECH SWOBÓD

ROZDZIAŁ 1

PRAWO SPÓŁEK

ARTYKUŁ 36

Integracja rejestrów

1. Rejestry centralne, rejestry handlowe i rejestry spółek Andory zostają podłączone do systemu integracji rejestrów ustanowionego zgodnie z art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132¹.
2. Połączenie rejestru centralnego, rejestru handlowego i rejestru spółek Andory z systemem integracji rejestrów jest w pełni zgodne z aktami prawnymi UE w zakresie prawa spółek oraz uzależnione od spełnienia przez Andorę wszystkich wymogów technicznych i zobowiązań finansowych.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. UE L 169 z 30.6.2017, s. 46).

3. Andora wdraża środki niezbędne do zapewnienia interoperacyjności jej rejestrów z systemem integracji rejestrów za pośrednictwem platformy oraz przekazywania i wymiany informacji za pośrednictwem systemu integracji rejestrów, oraz zapewnia, aby spółki i oddziały w Andorze posiadały niepowtarzalny identyfikator europejski (EUID) zgodnie z dyrektywą (UE) 2017/1132.

4. Andora ponosi koszty dostosowania swoich rejestrów krajowych, jak również koszty ich utrzymania i funkcjonowania wynikające z wykonania dyrektywy (UE) 2017/1132.

REGUŁY POCHODZENIA

CZEŚĆ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego dodatku zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „Strona Stowarzyszona” oznacza UE lub Andorę;
- b) „dział”, „sekcja” „pozycja” lub „podpozycja” oznacza dział, sekcję, pozycję lub podpozycję (kod cztero- lub sześciocyfrowy) stosowany w nomenklaturze, która tworzy zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów (zwany dalej „systemem zharmonizowanym”), wraz ze zmianami wprowadzonymi zgodnie z zaleceniem Rady Współpracy Celnej z dnia 26 czerwca 2004 r. dotyczącym niepowtarzalnego numeru referencyjnego przesyłki (UCR) dla potrzeb celnych;
- c) „klasyfikowany” oznacza klasyfikację towaru do poszczególnego działu lub poszczególnej sekcji, pozycji lub podpozycji;

- d) „przesyłka” oznacza produkty, które są:
- (i) wysłane w tym samym czasie od jednego eksportera do jednego odbiorcy; lub
 - (ii) objęte jednolitym dokumentem transportowym obejmującym ich transport od eksportera do odbiorcy lub, w przypadku braku takiego jednolitego dokumentu transportowego, jedną fakturą;
- e) „organy celne” UE oznaczają organy celne dowolnego państwa członkowskiego UE;
- f) „wartość celna” oznacza wartość określoną zgodnie z Porozumieniem w sprawie stosowania artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r.¹;
- g) „cena ex-works” oznacza cenę zapłaconą za produkt ex-works producentowi na terytorium Strony Stowarzyszonej, w którego przedsiębiorstwie dokonuje się ostatecznej obróbki lub przetworzenia, pod warunkiem że cena ta zawiera wartość wszystkich użytych materiałów i wszystkie inne koszty związane z wyprodukowaniem produktu, z wyłączeniem wszystkich podatków wewnętrznych, które są lub mogą być zwrócone w momencie wywozu uzyskanego produktu; w przypadku gdy podwykonawstwo ostatecznej obróbki lub przetworzenia zlecono producentowi, pojęcie „producent” odnosi się do przedsiębiorstwa, które zatrudnia podwykonawcę; w przypadku gdy cena faktycznie zapłacona nie odzwierciedla wszystkich kosztów związanych z wytworzeniem produktu, które to koszty zostały rzeczywiście poniesione na terytorium Strony Stowarzyszonej, pojęcie „cena ex-works” oznacza sumę wszystkich tych kosztów pomniejszoną o wszelkie podatki wewnętrzne, które zostaną lub mogą zostać zwrócone w momencie wywozu uzyskanego produktu;
- h) „materiały zamienne” lub „produkty zamienne” oznaczają materiały lub produkty tego samego rodzaju i jakości handlowej, charakteryzujące się identycznymi cechami technicznymi i fizycznymi, oraz niemożliwe do rozróżnienia;

¹ Dz.U. WE L 336 z 23.12.1994, s. 119.

- i) „towary” oznaczają zarówno materiały, jak i produkty;
- j) „wytwarzanie” oznacza każdy rodzaj obróbki lub przetworzenia łącznie z montażem;
- k) „materiał” oznacza każdy składnik, surowiec, komponent lub część itp. użyte do wytworzenia produktu;
- l) „najwyższa dopuszczalna zawartość materiałów nie pochodzących” oznacza maksymalną zawartość materiałów nie pochodzących, jaka pozwala na uznanie procesu wytwarzania za operację obróbki lub przetworzenia wystarczającą dla nadania produktowi statusu pochodzenia; może być ona wyrażona w postaci wartości procentowej ceny ex-works produktu lub jako procent masy netto wspomnianych wykorzystanych materiałów, objętych określoną grupą działów, działem, pozycją lub podpozycją;
- m) „produkt” oznacza wytwarzany produkt, nawet jeśli jest on przeznaczony do użycia w innym procesie wytwarzania;
- n) „terytorium” oznacza terytorium lądowe, wody wewnętrzne i morze terytorialne Strony Stowarzyszonej;
- o) „wartość dodana” oznacza cenę ex-works produktu pomniejszoną o wartość celną każdego z użytych materiałów, które pochodzą z terytorium pozostałych Stron Stowarzyszonych, do których ma zastosowanie kumulacja lub – w przypadku gdy wartość celna nie jest znana lub nie może zostać ustalona – pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za materiały na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu;
- p) „wartość materiałów” oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub – jeśli ta wartość celna nie jest znana i nie może zostać ustalona – pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu; w przypadku gdy należy ustalić wartość użytych materiałów pochodzących, niniejszą literę stosuje się odpowiednio.

CZEŚĆ II

DEFINICJA POJĘCIA „PRODUKTY POCHODZĄCE”

ARTYKUŁ 2

Wymogi ogólne

Na potrzeby wykonania niniejszego Układu następujące produkty uważa się za pochodzące z terytorium Strony Stowarzyszonej przy ich wywozie do drugiej Strony Stowarzyszonej:

- a) produkty całkowicie uzyskane na terytorium Strony Stowarzyszonej w rozumieniu art. 3 niniejszego dodatku;
- b) produkty uzyskane na terytorium Strony Stowarzyszonej zawierające materiały, które nie zostały w pełni tam uzyskane, pod warunkiem że materiały te zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu na terytorium tej Strony Stowarzyszonej w rozumieniu art. 4 niniejszego dodatku.

ARTYKUŁ 3

Produkty całkowicie uzyskane

1. Następujące produkty uważa się za całkowicie uzyskane na terytorium Strony Stowarzyszonej przy ich wywozie do drugiej Strony Stowarzyszonej:
 - a) produkty mineralne i woda naturalna wydobyte na jej terytorium z ziemi lub z dna morskiego;

- b) rośliny, w tym rośliny wodne, i produkty roślinne tam uprawiane lub zebrane;
- c) żywe zwierzęta tam urodzone i chowane;
- d) produkty uzyskane od żywych zwierząt tam chowanych;
- e) produkty pochodzące z ubitych zwierząt tam urodzonych i chowanych;
- f) produkty uzyskane przez polowanie lub połowy tam przeprowadzone;
- g) produkty akwakultury, w przypadkach gdy ryby, skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce były tam urodzone lub chowane z jaj, larw, narybku lub palczaków;
- h) produkty rybołówstwa morskiego i inne produkty wydobyte z morza poza wodami terytorialnymi przez jej statki;
- i) produkty wytworzone na pokładzie jej statków przetwórci wyłącznie z produktów, o których mowa w lit. h);
- j) używane artykuły tam zebrane, nadające się tylko do odzysku surowców;
- k) odpady i złom powstające w wyniku działalności wytwórczej tam prowadzonej;
- l) produkty wydobyte z dna morskiego lub gruntu pod dnem morskim, które znajduje się poza jej morzami terytorialnymi, lecz do którego strona ta posiada wyłączne prawa eksploatacji;
- m) towary tam wytworzone wyłącznie z produktów wymienionych w lit. a)–l).

2. Pojęcia „jej statki” i „jej statki przetwórcze” odpowiednio w ust. 1 lit. h) oraz i) odnoszą się tylko do statków i statków przetwórczych, które spełniają następujące wymogi:

- a) są wpisane do rejestru lub zarejestrowane na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu lub przywozu;
- b) pływają pod banderą Strony Stowarzyszonej wywozu lub przywozu; oraz
- c) spełniają jeden z następujących warunków:
 - (i) w części wynoszącej co najmniej 50 % są własnością obywateli Strony Stowarzyszonej wywozu lub przywozu; lub
 - (ii) są własnością osób prawnych:
 - których główna siedziba i główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu lub przywozu; oraz
 - które są przynajmniej w 50 % własnością Strony Stowarzyszonej wywozu lub przywozu lub podmiotów publicznych lub obywateli Stron Stowarzyszonych wywozu lub przywozu.

3. Na potrzeby ust. 2, jeżeli Stroną Stowarzyszoną wywozu lub przywozu jest UE, pojęcie „Strona Stowarzyszona wywozu lub przywozu” oznacza państwa członkowskie UE.

ARTYKUŁ 4

Wystarczająca obróbka lub przetworzenie

1. Bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu i art. 6 niniejszego dodatku produkty, które nie są całkowicie uzyskane na terytorium Strony Stowarzyszonej, uważa się za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, gdy spełnione są warunki dla przedmiotowych towarów określone w załączniku II do niniejszego dodatku.
2. Jeśli produkt, który uzyskał status pochodzenia na terytorium Strony Stowarzyszonej zgodnie z ust. 1, jest użyty jako materiał do wytworzenia innego produktu, nie bierze się pod uwagę materiałów niepochodzących, które mogły zostać użyte w procesie jego wytworzenia.
3. Ustalenie, czy spełniono wymogi określone w ust. 1, przeprowadza się dla każdego produktu.

Jeśli jednak odpowiednia reguła opiera się na zgodności z najwyższą dopuszczalną zawartością materiałów niepochodzących, organy celne Stron Stowarzyszonych mogą zezwolić eksporterom na obliczanie ceny ex-works produktu i wartości użytych materiałów niepochodzących na podstawie średniej, jak określono w ust. 4, w celu uwzględnienia wahań kosztów i kursów wymiany walut.

4. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 3 akapit drugi, średnią cenę ex-works produktu i średnią wartość użytych materiałów niepochodzących oblicza się na podstawie odpowiednio sumy naliczonych cen ex-works dla całej sprzedaży tych samych produktów dokonanej w poprzednim roku budżetowym i sumy wartości wszystkich materiałów niepochodzących użytych w procesie wytworzenia tych samych produktów w poprzednim roku budżetowym, określonej na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu, lub, w przypadku gdy dane liczbowe dotyczące pełnego roku budżetowego nie są dostępne, w krótszym okresie, który nie powinien być krótszy niż 3 miesiące.

5. Eksporterzy, którzy wybrali obliczanie na podstawie średniej, konsekwentnie stosują taką metodę w roku następującym po roku budżetowym odniesienia lub, w stosownych przypadkach, w roku następującym po krótszym okresie wykorzystanym jako okres odniesienia. Mogą zaprzestać stosowania takiej metody, jeżeli w danym roku budżetowym lub w krótszym reprezentatywnym okresie trwającym nie krócej niż 3 miesiące odnotują, że ustały wahania kosztów lub kursów wymiany walut uzasadniające zastosowanie takiej metody.

6. Średnie, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio jako cenę ex-works i wartość wykorzystanych materiałów nie pochodzących w celu ustalenia zgodności z najwyższą dopuszczalną zawartością materiałów nie pochodzących.

ARTYKUŁ 5

Reguła tolerancji

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 niniejszego dodatku i z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, materiały nie pochodzące, których zgodnie z warunkami określonymi w wykazie w załączniku II do niniejszego dodatku nie można używać w procesie wytworzenia danego produktu, mogą jednak zostać użyte, pod warunkiem że ich całkowita masa lub wartość netto oceniona dla produktu nie przekracza 15 % masy netto produktu objętego działem 24.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich z odsetków najwyższej dopuszczalnej zawartości materiałów nie pochodzących, jak wskazano w załączniku II do niniejszego dodatku.

3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się do produktów całkowicie uzyskanych na terytorium Strony Stowarzyszonej w rozumieniu art. 3 niniejszego dodatku. Bez uszczerbku dla art. 6 i art. 8 ust. 1 niniejszego dodatku, tolerancję przewidzianą w tych postanowieniach stosuje się jednak do produktów, w przypadku których warunki ustanowione w wykazie zawartym w załączniku II do niniejszego dodatku wymagają, aby materiały użyte w procesie wytworzenia tych produktów były całkowicie uzyskane.

ARTYKUŁ 6

Niewystarczająca obróbka lub przetworzenie

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, następujące czynności uważa się za niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie do nadania produktowi statusu produktu pochodzącego, niezależnie od tego, czy wymogi art. 4 niniejszego dodatku zostały spełnione:

- a) czynności służące zachowaniu produktów w dobrym stanie podczas transportu i składowania;
- b) rozdzielanie i łączenie opakowań;
- c) mycie, czyszczenie; usuwanie kurzu, rdzy, oleju, farby lub innych pokryć;
- d) prasowanie wyrobów włókienniczych;
- e) proste czynności malowania i polerowania;

- f) łuskanie i częściowe lub całkowite bielenie ryżu; polerowanie i glazurowanie zbóż oraz ryżu;
- g) czynności polegające na barwieniu lub aromatyzowaniu cukru lub formowaniu kostek cukru; częściowe lub całkowite mielenie cukru krystalicznego;
- h) obieranie ze skóry, drylowanie lub łuskanie owoców, orzechów i warzyw;
- i) ostrzenie, proste szlifowanie lub przycinanie;
- j) przesiewanie, przeglądanie, sortowanie, klasyfikowanie, ocenianie i dobieranie, łącznie z kompletowaniem zestawów artykułów;
- k) proste umieszczanie w butelkach, puszkach, flakonach, torbach, skrzynkach, pudełkach, umieszczanie na kartach lub tablicach oraz wszelkie inne proste czynności związane z pakowaniem;
- l) umieszczanie lub drukowanie na produktach lub ich opakowaniach znaków, etykiet, logo i innych podobnych znaków odróżniających;
- m) proste mieszanie produktów, nawet różnych rodzajów;
- n) mieszanie cukru z dowolnymi materiałami;
- o) proste dodawanie wody, rozcieńczanie albo odwadnianie lub skażanie produktów;
- p) prosty montaż części artykułów w celu otrzymania kompletnego artykułu lub demontaż produktów na części;

q) ubój zwierząt;

r) połączenie przynajmniej dwóch czynności spośród wymienionych w lit. a)–q).

2. Przy określaniu, czy obróbkę lub przetworzenie, jakim został poddany dany produkt, należy uznać za niewystarczające w rozumieniu ust. 1, uwzględnia się wszystkie czynności wykonane na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu w odniesieniu do danego produktu.

ARTYKUŁ 7

Dwustronna kumulacja pochodzenia

1. Bez uszczerbku dla art. 2 niniejszego dodatku w przypadku wywozu na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej produkty uważa się za materiały pochodzące z terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu, jeżeli zostały tam uzyskane z wykorzystaniem materiałów pochodzących z terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej, pod warunkiem że obróbka lub przetworzenie, któremu zostały one poddane na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu, wykracza poza zakres czynności określonych w art. 6 niniejszego dodatku. Nie jest konieczne poddanie takich materiałów wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, zgodnie z art. 4 niniejszego dodatku.

2. Bez uszczerbku dla art. 2 niniejszego dodatku obróbkę lub przetworzenie na terytorium Strony Stowarzyszonej uważa się za przeprowadzone na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu, jeżeli uzyskane produkty poddaje się dalszej obróbce lub przetworzeniu na terytorium tej Strony Stowarzyszonej wywozu.

ARTYKUŁ 8

Jednostka kwalifikacyjna

1. Jednostką kwalifikacyjną na potrzeby stosowania niniejszego dodatku jest poszczególny produkt, który uważa się za jednostkę podstawową na potrzeby ustalenia klasyfikacji według nomenklatury systemu zharmonizowanego. Wynika z tego, że:
 - a) jeżeli produkt złożony z grupy lub zestawu artykułów klasyfikowany jest w oparciu o system zharmonizowany w jednej pozycji, to całość stanowi jednostkę kwalifikacyjną;
 - b) jeżeli przesyłka składa się z kilku identycznych produktów klasyfikowanych w tej samej pozycji systemu zharmonizowanego, to każdy produkt traktuje się indywidualnie do celów stosowania niniejszego dodatku.
2. Jeśli na potrzeby klasyfikacji, zgodnie z regułą nr 5 ogólnych zasad interpretacji systemu zharmonizowanego, opakowanie jest traktowane łącznie z produktem, powinno ono być również traktowane łącznie na potrzeby określania pochodzenia.
3. Akcesoria, części zamienne i narzędzia dostarczone z urządzeniem, maszyną, aparaturą lub pojazdem, które są częścią typowego wyposażenia danego urządzenia, maszyny, aparatury lub pojazdu i zostały wliczone w jego cenę ex-works, uznaje się za stanowiące całość z danym urządzeniem, maszyną, aparaturą lub pojazdem.

ARTYKUŁ 9

Zestawy

Zestawy, w rozumieniu reguły 3 ogólnych zasad interpretacji systemu zharmonizowanego, uważa się za pochodzące, jeżeli wszystkie elementy zestawu są produktami pochodzącymi. Jeżeli zestaw składa się z produktów pochodzących i niepochodzących, to zestaw jako całość uważa się za pochodzący, pod warunkiem że wartość użytych produktów niepochodzących nie przekracza 15 % ceny ex-works zestawu.

ARTYKUŁ 10

Elementy neutralne

W celu ustalenia, czy produkt jest produktem pochodzącym, nie bierze się pod uwagę pochodzenia następujących towarów, które mogły zostać użyte w procesie jego wytworzenia:

- a) energia i paliwo;
- b) sprzęt i wyposażenie;
- c) maszyny i narzędzia;
- d) jakiegokolwiek inne towary, które nie wchodzi w końcowy skład produktu ani nie planuje się ich wejścia w jego skład.

ARTYKUŁ 11

Rozróżnienie księgowo

1. Jeżeli do obróbki lub przetwarzania produktu stosuje się materiały zamienne pochodzące i niepochodzące, podmioty gospodarcze mogą zapewnić zarządzanie materiałami z zastosowaniem metody rozróżnienia księgowego, nie magazynując materiałów oddzielnie.
2. Podmioty gospodarcze mogą zapewnić zarządzanie produktami zamiennymi pochodzącymi i niepochodzącymi objętymi pozycją 1701 z zastosowaniem metody rozróżnienia księgowego, nie magazynując produktów oddzielnie.
3. Strony Stowarzyszone mogą wymagać, aby warunkiem stosowania metody rozróżnienia księgowego było wydanie przez organy celne uprzedniego zezwolenia. Organy celne mogą wydawać zezwolenie na warunkach, które uznają za stosowne, i monitorują sposób wykorzystania tego zezwolenia. Organy celne mogą cofnąć zezwolenie, ilekroć korzystający w jakikolwiek sposób czyni z niego niewłaściwy użytek lub nie spełnia któregokolwiek z pozostałych warunków określonych w niniejszym dodatku.

Stosując metodę rozróżnienia księgowego, należy zapewnić, aby w żadnym momencie za „pochodzące z terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu” nie można było uznać większej liczby produktów, niż miałyby to miejsce w przypadku zastosowania metody fizycznego oddzielnego magazynowania.

Metodę rozróżnienia księgowego stosuje się, a jej stosowanie rejestruje na podstawie ogólnie przyjętych zasad rachunkowości obowiązujących na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu.

4. Korzystający z metody rozróżnienia księgowego sporządza dowody pochodzenia lub występować z wnioskiem o nie w odniesieniu do takiej ilości produktów, która może być uznana za pochodzącą z terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu. Na żądanie organów celnych korzystający z metody rozróżnienia księgowego składa oświadczenie dotyczące sposobu zarządzania tymi ilościami.

CZĘŚĆ III

WYMOGI TERYTORIALNE

ARTYKUŁ 12

Zasada terytorialności

1. Warunki określone w części II niniejszego dodatku są nieprzerwanie spełniane przez dowolną osobę na terytorium danej Strony Stowarzyszonej.
2. Jeżeli produkty pochodzące, wywiezione z terytorium Strony Stowarzyszonej do państwa trzeciego, są przywożone ponownie, uważa się je za niepochodzące, chyba że można wykazać w sposób przekonujący dla organów celnych, że:
 - a) produkty przywożone ponownie są tymi samymi produktami, które zostały wywiezione; oraz
 - b) produkty te nie zostały poddane żadnym czynnościom wykraczającym poza czynności konieczne do utrzymania ich w dobrym stanie, gdy znajdowały się w tym kraju lub podczas wywozu.
3. Na uzyskanie statusu pochodzenia zgodnie z warunkami określonymi w części II niniejszego dodatku nie ma wpływu obróbka lub przetworzenie poza terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu materiałów wywiezionych z terytorium tej Strony Stowarzyszonej, a następnie tam ponownie przywożonych, pod warunkiem że:
 - a) materiały te zostały całkowicie uzyskane na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu lub przed wywozem zostały poddane obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza zakres czynności wymienionych w art. 6 niniejszego dodatku; oraz

- b) można wykazać w sposób przekonujący dla organów celnych, że:
- (i) produkty przywożone ponownie zostały uzyskane poprzez obróbkę lub przetworzenie materiałów wywiezionych; oraz
 - (ii) całkowita wartość dodana nabyta poza terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu wskutek zastosowania niniejszego artykułu nie przekracza 10 % ceny ex-works produktu końcowego, dla którego wnioskowano o status pochodzenia.

4. Na potrzeby ust. 3 niniejszego artykułu warunki uzyskania statusu pochodzenia ustanowione w części II niniejszego dodatku nie dotyczą obróbki ani przetwarzania dokonanego poza terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu. Jeśli jednak do określania statusu pochodzenia produktu końcowego stosuje się zasadę określającą maksymalną wartość dla wszystkich wykorzystanych materiałów niepochodzących, jak określono w załączniku II do niniejszego dodatku, wówczas łączna wartość materiałów niepochodzących wykorzystanych na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu, wraz z całkowitą wartością dodaną nabytą poza terytorium tej Strony Stowarzyszonej wywozu zgodnie z niniejszym artykułem, nie przekracza określonej wartości procentowej.

5. Na potrzeby ust. 3 i 4 pojęcie „całkowita wartość dodana nabyta poza terytorium” oznacza wszystkie koszty poniesione poza terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu, w tym wartość użytych tam do produkcji materiałów.

6. Ust. 3 i 4 niniejszego artykułu nie dotyczą produktów, które nie spełniają warunków określonych w załączniku II do niniejszego dodatku, lub które można uznać za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu jedynie po zastosowaniu ogólnego marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 5.

7. Wszelkie czynności obróbki lub przetwarzania objęte niniejszym artykułem oraz wykonywane poza terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu przeprowadza się w ramach procedury uszlachetniania biernego lub podobnych procedur.

ARTYKUŁ 13

Zasada niemanipulacji

1. Preferencyjne traktowanie przewidziane w niniejszym Układzie stosuje się wyłącznie do produktów, które spełniają wymogi określone w niniejszym dodatku i są zgłoszone do przywozu na terytorium Strony Stowarzyszonej, pod warunkiem że produkty te są tymi samymi produktami co produkty wywiezione z terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu. Nie mogą one ulec żadnym zmianom, przeróbkom ani czynnościom wykraczającym poza czynności niezbędne do zachowania ich w dobrym stanie lub poza dodawanie lub umieszczanie znaków, etykiet, pieczęci lub jakiegokolwiek dokumentacji w celu zapewnienia zgodności ze szczególnymi wymogami krajowymi Strony Stowarzyszonej przywozu, przeprowadzone pod dozorem celnym w państwie trzecim (państwach trzecich) tranzytu, lub dzielenie przed zgłoszeniem ich do obrotu.
2. Dopuszcza się przechowywanie produktów lub przesyłek, pod warunkiem że te produkty lub przesyłki pozostaną pod dozorem organów celnych w państwie trzecim (państwach trzecich) tranzytu.
3. Bez uszczerbku dla części IV niniejszego dodatku dopuszcza się dzielenie przesyłek, pod warunkiem że pozostają one pod dozorem organów celnych w państwie trzecim (państwach trzecich) dzielenia przesyłek.
4. W przypadku wątpliwości Strona Stowarzyszona przywozu może w każdym momencie zażądać od importera lub jego przedstawiciela przedstawienia wszelkich stosownych dokumentów w celu udokumentowania zgodności z niniejszym artykułem, przy czym zgodność tę można udowodnić za pomocą wszelkich dowodów w postaci dokumentów, a w szczególności za pomocą:
 - a) umownych dokumentów przewozowych w rodzaju konosamentu;

- b) dowodów faktycznych lub materialnych, jak oznakowanie lub numeracja opakowań;
- c) świadectwa niemanipulacji dostarczonego przez organy celne państwa trzeciego (państw trzecich) tranzytu lub dzielenia przesyłek lub wszelkich innych dokumentów wykazujących, że towary pozostawały pod dozorem organów celnych w państwie trzecim (państwach trzecich) tranzytu lub dzielenia przesyłek; lub
- d) wszelkich dowodów związanych z samymi towarami.

ARTYKUŁ 14

Wystawy

1. Produkty pochodzące, wysyłane na wystawę w innym kraju niż kraje, z którymi stosuje się kumulację zgodnie z art. 7 niniejszego dodatku, i sprzedane po wystawie w celu przywiezienia na terytorium Strony Stowarzyszonej, korzystają w przywozie z postanowień niniejszego Układu, pod warunkiem wykazania w sposób przekonujący dla organów celnych, że:
 - a) eksporter wysłał produkty z terytorium Strony Stowarzyszonej do kraju, w którym odbywała się wystawa, i tam je wystawił;
 - b) produkty zostały sprzedane lub w inny sposób zbyte przez eksportera osobie na terytorium innej Strony Stowarzyszonej;
 - c) produkty zostały wysłane w trakcie wystawy lub niezwłocznie po niej w stanie, w jakim zostały wysłane na wystawę; oraz

d) od chwili ich wysyłki na wystawę produkty nie były używane na potrzeby innych niż prezentacja na wystawie.

2. Dowód pochodzenia musi być wystawiony lub sporządzony zgodnie z częścią V niniejszego dodatku i przedstawiony organom celnym Strony Stowarzyszonej przywozu w normalnym trybie. Należy w nim podać nazwę i adres wystawy. W razie potrzeby może być wymagana dodatkowa dokumentacja potwierdzająca warunki, na jakich produkty były wystawione.

3. Ust. 1 stosuje się w odniesieniu do wszelkich wystaw, targów lub podobnych publicznych pokazów handlowych, przemysłowych, rolniczych lub rzemieślniczych, które nie są organizowane do celów prywatnych w sklepach czy lokalach przedsiębiorstw, z zamiarem sprzedaży produktów zagranicznych i podczas których produkty pozostają pod dozorem celnym.

CZĘŚĆ IV

DOWÓD POCHODZENIA

ARTYKUŁ 15

Wymogi ogólne

1. Produkty pochodzące ze Strony Stowarzyszonej przy przywozie do innej Strony Stowarzyszonej korzystają z niniejszego Układu po przedstawieniu jednego z następujących dowodów pochodzenia:
 - a) świadectwa przewozowego EUR.1, którego wzór przedstawiono w załączniku IV do niniejszego dodatku;
 - b) w przypadkach określonych w art. 16 ust. 1 niniejszego dodatku „deklaracja pochodzenia”, której tekst przedstawiono w załączniku III do niniejszego dodatku, złożonej przez eksportera na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub jakimkolwiek innym dokumencie handlowym, który opisuje dane produkty w sposób wystarczająco szczegółowy do ich identyfikacji.
2. Niezależnie od postanowień ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadkach określonych w art. 25 niniejszego dodatku produkty pochodzące w rozumieniu niniejszego dodatku korzystają z niniejszego Układu bez konieczności przedstawienia żadnego z dowodów pochodzenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 Strony Stowarzyszone mogą uzgodnić, że – na potrzeby prowadzenia między nimi handlu na warunkach preferencyjnych– dowody pochodzenia, o których mowa w ust. 1, zastępuje się oświadczeniami o pochodzeniu sporządzanymi przez eksporterów zarejestrowanych w elektronicznej bazie danych zgodnie z prawem Stron Stowarzyszonych.

4. Na potrzeby ust. 1 Strony Stowarzyszone mogą uzgodnić ustanowienie systemu zapewniającego możliwość wystawiania dowodów pochodzenia, o których mowa w ust. 1, w formie elektronicznej lub ich składania drogą elektroniczną.

ARTYKUŁ 16

Warunki sporządzania deklaracji pochodzenia

1. Deklaracja pochodzenia, o której mowa w art. 15 ust. 1 lit. b) niniejszego dodatku, może zostać sporządzona przez:

- a) upoważnionego eksportera w rozumieniu art. 17 niniejszego dodatku; lub
- b) dowolnego eksportera w przypadku każdej przesyłki składającej się z paczki lub paczek zawierającej produkty pochodzące, których łączna wartość nie przekracza 6 000 EUR.

2. Deklaracja pochodzenia może zostać sporządzona, jeżeli produkty można uznać za pochodzące z terytorium Strony Stowarzyszonej i jeżeli spełniają one pozostałe wymogi niniejszego dodatku.

3. Eksporter sporządzający deklarację pochodzenia musi być przygotowany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych Strony Stowarzyszonej wywozu wszelkich stosownych dokumentów potwierdzających status pochodzenia danych produktów oraz spełnienie pozostałych wymogów niniejszego dodatku.
4. Eksporter sporządza deklarację pochodzenia poprzez umieszczenie tekstu deklaracji pochodzenia przedstawionego w załączniku III do niniejszego dodatku, w jednej z wersji językowych określonych w tym załączniku, w postaci pisma maszynowego, stempla bądź wydruku, na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub dowolnym innym dokumencie handlowym, w sposób zgodny z przepisami prawa krajowego Strony Stowarzyszonej wywozu. Jeżeli deklaracja pochodzenia jest sporządzana ręcznie, należy ją napisać tuszem, drukowanymi literami.
5. Deklaracje pochodzenia opatruje się oryginalnym, własnoręcznym podpisem eksportera. Od upoważnionego eksportera w rozumieniu art. 17 niniejszego dodatku nie wymaga się jednak podpisu na deklaracji pochodzenia, pod warunkiem że upoważniony eksporter złoży organom celnym Strony Stowarzyszonej wywozu pisemne zobowiązanie do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za każdą deklarację pochodzenia opatrzoną nazwiskiem upoważnionego eksportera, tak jakby upoważniony eksporter podpisał ją własnoręcznie.
6. Deklaracja pochodzenia może zostać sporządzona przez eksportera w chwili wysyłania produktów, do których się odnosi, lub po ich wysłaniu (zwana dalej „retrospektywną deklaracją pochodzenia”), pod warunkiem że jest przedstawiona w Stronie Stowarzyszonej przywozu w ciągu 2 lat od dokonania przywozu produktów, do których się odnosi.

W przypadkach, w których doszło do podziału przesyłki zgodnie z art. 13 ust. 3 niniejszego dodatku, i pod warunkiem dotrzymania analogicznego terminu 2 lat upoważniony eksporter Strony Stowarzyszonej wywozu sporządza deklarację pochodzenia wystawioną retrospektywnie.

ARTYKUŁ 17

Upoważniony eksporter

1. Organy celne Strony Stowarzyszonej wywozu mogą – z zastrzeżeniem wymogów krajowych – upoważnić każdego eksportera mającego swoją siedzibę na terytorium tej Strony Stowarzyszonej (zwanego dalej „upoważnionym eksporterem”) do sporządzania deklaracji pochodzenia niezależnie od wartości danych produktów.
2. Eksporter ubiegający się o upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, przedstawia, w sposób przekonujący dla organów celnych, wszelkie gwarancje niezbędne do zweryfikowania statusu pochodzenia produktów oraz spełnienia pozostałych wymogów niniejszego dodatku.
3. Organy celne przyznają upoważnionemu eksporterowi numer upoważnienia celnego, który umieszcza się na deklaracji pochodzenia.
4. Organy celne weryfikują, czy upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, jest wykorzystywane w prawidłowy sposób. Organy celne mogą wycofać upoważnienie, jeżeli upoważniony eksporter korzysta z niego w niewłaściwy sposób i wycofują je, jeżeli upoważniony eksporter nie daje już gwarancji, o których mowa w ust. 2.

ARTYKUŁ 18

Procedura wystawiania świadectwa przewozowego EUR.1

1. Świadectwo przewozowe EUR.1 wystawiają właściwe organy celne Strony Stowarzyszonej wywozu na pisemny wniosek eksportera lub, na odpowiedzialność eksportera, przez jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Do celów określonych w ust. 1 eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel wypełnia świadectwo przewozowe EUR.1 oraz wniosek o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 przedstawiony w załączniku IV do niniejszego dodatku. Świadectwo przewozowe EUR.1 i wniosek o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 wypełnia się w jednym z języków, w których sporządzony został niniejszy Układ, oraz zgodnie z prawem krajowym Strony Stowarzyszonej wywozu. Jeśli świadectwo przewozowe EUR.1 i wniosek o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 są wypełniane odrębnie, wypełnia się je tuszem, drukowanymi literami. Opis produktów podaje się w polu do tego przeznaczonym, bez pozostawienia pustych wierszy. Jeżeli pole nie jest wypełnione w całości, poniżej ostatniego wiersza opisu należy nakreślić poziomą linię, przekreślając puste miejsce.

3. Eksporter występujący z wnioskiem o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 musi być przygotowany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych Strony Stowarzyszonej wywozu, w której wystawiono dane świadectwo przewozowe EUR.1, wszelkich stosownych dokumentów potwierdzających status pochodzenia przedmiotowych produktów oraz spełnienie pozostałych wymogów niniejszego dodatku.

4. Organy celne Strony Stowarzyszonej wywozu wystawiają świadectwo przewozowe EUR.1, jeżeli dane produkty mogą zostać uznane za pochodzące od Strony Stowarzyszonej i jeżeli spełniają one pozostałe wymogi niniejszego dodatku.

5. Organy celne wystawiające świadectwa przewozowe EUR.1 podejmują wszelkie kroki niezbędne do zweryfikowania statusu pochodzenia produktów i wypełnienia pozostałych wymogów niniejszego dodatku. W tym celu organy celne wystawiające świadectwa przewozowe EUR.1 mają prawo żądać przedstawienia wszelkich dowodów i przeprowadzać kontrole ksiąg rachunkowych eksportera lub dokonywać wszelkich innych czynności kontrolnych, jakie uznają za odpowiednie. Organy te zapewniają także, aby świadectwo przewozowe EUR.1 i wniosek o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 były należycie wypełnione. W szczególności sprawdzają, czy pole przeznaczone na opis produktów zostało wypełnione w sposób wykluczający wszelką możliwość dodania fałszywych wpisów.

6. Datę wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1 wskazuje się w polu 11 świadectwa przewozowego EUR.1.
7. Organy celne wystawiają świadectwo przewozowe EUR.1 i udostępniają je eksporterowi od chwili dokonania wywozu lub zapewnienia go.

ARTYKUŁ 19

Świadectwa przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie

1. Niezależnie od przepisów art. 18 ust. 7 niniejszego dodatku świadectwo przewozowe EUR.1 może być wyjątkowo wystawione po wywozie produktów, do których się odnosi, jeżeli:
 - a) świadectwo przewozowe EUR.1 nie zostało wystawione w momencie dokonywania wywozu z powodu błędów, niezamierzonych pominięć lub szczególnych okoliczności;
 - b) organom celnym przedstawiono w sposób przekonujący dowody potwierdzające, że świadectwo przewozowe EUR.1 zostało wystawione, ale nie zostało przyjęte przy przywozie z przyczyn technicznych;
 - c) miejsce przeznaczenia danych produktów nie było znane w momencie dokonywania wywozu i zostało ustalone w trakcie transportu lub składowania produktów oraz po ewentualnym podzieleniu przesyłek zgodnie z art. 13 ust. 3 niniejszego dodatku.
2. Na potrzeby ust. 1 eksporter podaje we wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 miejsce i datę wywozu produktów, do których odnosi się świadectwo przewozowe EUR.1, oraz uzasadnienie wniosku.

3. Organy celne mogą wystawić świadectwo przewozowe EUR.1 retrospektywnie w terminie dwóch lat od daty wywozu i tylko po sprawdzeniu, czy informacje podane przez eksportera we wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 są zgodne z informacjami zawartymi w odpowiedniej dokumentacji.
4. Świadectwa przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie opatruje się wpisem w języku angielskim „ISSUED RETROSPECTIVELY”.
5. Wpis w języku angielskim „ISSUED RETROSPECTIVELY” umieszcza się w polu 7 świadectwa przewozowego EUR.1.

ARTYKUŁ 20

Wystawianie duplikatu świadectwa przewozowego EUR.1

1. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa przewozowego EUR.1 eksporter może wystąpić do organów celnych, które wystawiły świadectwo przewozowe EUR.1, o wydanie duplikatu na podstawie dokumentów eksportowych znajdujących się w ich posiadaniu.
2. Duplikat świadectwa przewozowego EUR.1 wystawiony zgodnie z ust. 1 opatruje się wpisem w języku angielskim: „DUPLICATE”.
3. Wpis w języku angielskim „DUPLICATE” umieszcza się w polu 7 duplikatu świadectwa przewozowego EUR.1.
4. Duplikat świadectwa przewozowego EUR.1, który opatruje się datą wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego EUR.1, obowiązuje od tej daty.

ARTYKUŁ 21

Termin ważności dowodu pochodzenia

1. Dowód pochodzenia jest ważny przez 10 miesięcy od dnia wystawienia lub sporządzenia na terytorium Strony Stowarzyszonej wywozu i musi zostać przedłożony w wymienionym okresie organom celnym Strony Stowarzyszonej przywozu.
2. Dowody pochodzenia przedstawiane organom celnym Strony Stowarzyszonej przywozu po upływie terminu ważności, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać przyjęte na potrzeby preferencyjnego traktowania taryfowego, jeżeli nieprzedłożenie tych dowodów pochodzenia przed upływem terminu ważności było spowodowane wyjątkowymi okolicznościami.
3. W innych przypadkach przedłożenia dowodów z opóźnieniem organy celne Strony Stowarzyszonej przywozu mogą przyjąć dowody pochodzenia, jeżeli produkty zostały przedłożone organom celnym przed upływem terminu ważności.

ARTYKUŁ 22

Wolne obszary celne

1. Strony Stowarzyszone podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby sprzedawane produkty objęte dowodem pochodzenia, które podczas transportu korzystają z wolnych obszarów celnych znajdujących się na ich terytorium, nie były zastępowane innymi towarami ani poddawane zabiegom innym niż normalne czynności zapobiegające pogorszeniu ich stanu.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy produkty pochodzące z terytorium stosującej Strony Stowarzyszonej są przywożone do wolnego obszaru celnego na podstawie dowodu pochodzenia i są poddawane obróbce lub przetworzeniu, dopuszcza się możliwość wystawienia lub sporządzenia nowego dowodu pochodzenia, jeżeli obróbka lub przetworzenie, jakiemu zostały poddane, są zgodne z niniejszym dodatkiem.

ARTYKUŁ 23

Wymogi dotyczące przywozu

Dowody pochodzenia przedkłada się organom celnym Strony Stowarzyszonej przywozu zgodnie z procedurami stosowanymi na terytorium tej Strony Stowarzyszonej.

ARTYKUŁ 24

Przywóz partiami

Jeżeli, na wniosek importera i na warunkach określonych przez organy celne Strony Stowarzyszonej przywozu, produkty rozmontowane lub niezmontowane w rozumieniu reguły 2a) ogólnych zasad interpretacji systemu zharmonizowanego ujęte w sekcjach XVI i XVII lub pozycjach 7308 i 9406 przywożone są partiami, organom celnym przedstawia się jeden dowód pochodzenia wraz z przywozem pierwszej przesyłki.

ARTYKUŁ 25

Zwolnienie z dowodu pochodzenia

1. Produkty wysyłane jako małe paczki od osób prywatnych do osób prywatnych lub będące częścią bagażu osobistego podróżnych uznaje się za produkty pochodzące bez wymogu przedstawienia dowodu pochodzenia, pod warunkiem że takie produkty nie są przywożone w celach handlowych i zostały zgłoszone jako spełniające wymogi niniejszego dodatku oraz nie ma wątpliwości co do prawdziwości takiego zgłoszenia.
2. Przywozu nie uznaje się za przywóz w celach handlowych, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) przywóz ma charakter okazjonalny;
 - b) przywóz dotyczy wyłącznie produktów przeznaczonych do osobistego użytku odbiorców, podróżnych lub ich rodzin;
 - c) rodzaj i liczba produktów wyraźnie świadczą o ich niehandlowym przeznaczeniu.
3. Łączna wartość produktów nie może przekraczać 500 EUR w przypadku małych paczek lub 1 200 EUR w przypadku produktów stanowiących część osobistego bagażu podróżnych.

ARTYKUŁ 26

Niezgodności i pomyłki formalne

1. Stwierdzenie drobnych niezgodności między oświadczeniami złożonymi w dowodzie pochodzenia a oświadczeniami podanymi w dokumentach przedłożonych urzędowi celnemu w celu dopełnienia formalności wymaganych przy przywozie produktów nie unieważnia samo w sobie dowodu pochodzenia, jeśli zostało dowiedzione, że dokument ten rzeczywiście odpowiada produktom, w związku z którymi został złożony.
2. Oczywiste pomyłki formalne, takie jak błędy literowe na dowodzie pochodzenia, nie powodują odrzucenia dokumentów, o których mowa w ust. 1, jeżeli nie powodują wątpliwości co do prawidłowości oświadczeń złożonych w tych dokumentach.

ARTYKUŁ 27

Deklaracje dostawcy

1. W przypadku wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1 lub sporządzenia deklaracji pochodzenia na terytorium Strony Stowarzyszonej w odniesieniu do produktów pochodzących, do których wytworzenia użyto towarów pochodzących z terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej i poddanych tam obróbce lub przetworzeniu bez uzyskania przez nie preferencyjnego statusu pochodzenia zgodnie z art. 7 niniejszego dodatku, uwzględnia się deklarację dostawcy wydaną dla tych towarów zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Deklaracja dostawcy, o której mowa w ust. 1, stanowi dowód obróbki lub przetworzenia, jakim poddano dane towary na terytorium Strony Stowarzyszonej, na potrzeby ustalenia, czy produkty wytworzone z wykorzystaniem tych towarów można uznać za produkty pochodzące z terytorium danej Strony Stowarzyszonej wywozu oraz czy spełniają one pozostałe wymogi niniejszego dodatku.

3. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, dostawca sporządza odrębną deklarację dostawcy dla każdej przesyłki towarów, w formie określonej w załączniku VI do niniejszego dodatku, na arkuszu papieru załączonym do faktury, specyfikacji wysyłkowej lub jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego zawierającego opis danych towarów wystarczająco szczegółowy do ich identyfikacji.

4. Jeżeli dostawca regularnie zaopatruje konkretnego nabywcę w towary, co do których oczekuje się, że będą nadal w niezmiennym stopniu poddawane obróbce lub przetworzeniu na terytorium Strony Stowarzyszonej, może on przedstawić pojedynczą deklarację dostawcy obejmującą kolejne przesyłki tych towarów (zwaną dalej „długoterminową deklaracją dostawcy”).

Długoterminowa deklaracja dostawcy może zachowywać ważność przez maksymalnie dwa lata od dnia sporządzenia długoterminowej deklaracji dostawcy. Organy celne Strony Stowarzyszonej, na której terytorium sporządza się długoterminową deklarację dostawcy, określają warunki, na jakich dopuszcza się możliwość przedłużenia tego terminu.

Dostawca sporządza długoterminową deklarację dostawcy w formie określonej w załączniku VII do niniejszego dodatku i opisuje w niej odpowiednie towary w sposób wystarczająco szczegółowy do ich identyfikacji. Deklarację należy przekazać odpowiedniemu klientowi przed dostarczeniem mu pierwszej przesyłki towarów objętych tą długoterminową deklaracją dostawcy lub wraz z taką pierwszą przesyłką. Jeżeli długoterminowa deklaracja dostawcy nie ma już zastosowania do dostarczanych towarów, dostawca niezwłocznie informuje nabywcę o tym fakcie.

5. Deklarację dostawcy, o której mowa w ust. 3, i długoterminową deklarację dostawcy, o której mowa w ust. 4, sporządza się na maszynie lub w postaci wydruku w jednym z języków, w których sporządzony jest niniejszy Układ, zgodnie z prawem Strony Stowarzyszonej, na której terytorium sporządza się deklarację, i opatruje się je oryginalnym, własnoręcznym podpisem dostawcy.

Deklaracje te można również sporządzić pismem odręcznym; w takim przypadku deklarację dostawcy lub długoterminową deklarację dostawcy spisuje się tuszem, drukowanymi literami.

6. Dostawca sporządzający deklarację dostawcy, o której mowa w ust. 3, lub długoterminową deklarację dostawcy, o której mowa w ust. 4, musi być przygotowany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych Strony Stowarzyszonej, na której terytorium sporządzono deklarację, wszelkich stosownych dokumentów potwierdzających prawidłowość informacji zawartych w tej deklaracji.

ARTYKUŁ 28

Kwoty wyrażone w euro

1. Do celów art. 16 ust. 1 lit. b) i art. 25 ust. 3 niniejszego dodatku, w przypadkach gdy produkty są fakturowane w walucie innej niż euro, kwoty w walutach krajowych państw członkowskich UE, które nie przyjęły euro, równe sumom wyrażonym w euro, są ustalane corocznie przez każde z państw członkowskich UE, których to dotyczy.

2. Przesyłka podlega art. 16 ust. 1 lit. b) lub art. 25 ust. 3 niniejszego dodatku przez odniesienie do waluty, w której sporządzono fakturę, stosownie do kwoty ustalonej przez zainteresowane państwo członkowskie UE.

3. Kwoty wyrażone w walucie krajowej stanowią równowartość w tej walucie kwot wyrażonych w euro w pierwszym dniu roboczym października. Wysokość stosownych kwot przekazuje się Komisji Europejskiej do dnia 15 października i obowiązują one od dnia 1 stycznia następnego roku. Komisja Europejska powiadamia zainteresowane państwa o wysokości stosownych kwot.

4. Przedmiotowe państwo członkowskie UE może zaokrąglić w górę lub w dół kwoty otrzymane po przeliczeniu kwoty wyrażonej w euro na swoją walutę krajową. Kwota zaokrąglona w górę albo w dół nie może różnić się od kwoty wynikającej z przeliczenia o więcej niż 5 %. Państwo członkowskie UE może zachować bez zmian równowartość kwoty wyrażonej w euro w swojej walucie krajowej, jeżeli po przeliczeniu w ramach corocznego dostosowania przewidzianego w ust. 3 wzrost równowartości w walucie krajowej, przed zaokrągleniem w górę albo w dół, jest niższy niż 15 %. Równowartość w walucie krajowej może pozostać bez zmian, jeżeli przeliczenie doprowadziłoby do jej obniżenia.

5. Na wniosek którejkolwiek ze Stron Stowarzyszonych Wspólny Komitet dokonuje przeglądu kwot wyrażonych w euro. Podczas tego przeglądu, Wspólny Komitet rozważa, na ile pożądane jest zachowanie skutków wspomnianych ograniczeń w ujęciu realnym. W tym celu może on podjąć decyzję o zmianie kwot wyrażonych w euro.

CZEŚĆ V

ZASADY WSPÓŁPRACY I DOWODY W POSTACI DOKUMENTÓW

ARTYKUŁ 29

Dowody w postaci dokumentów, przechowywanie dowodów pochodzenia i dokumentów uzupełniających

1. Eksporter, który sporządził deklarację pochodzenia lub wystąpił z wnioskiem o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1, przechowuje kopię tego dowodu pochodzenia i wszystkich dokumentów potwierdzających status pochodzenia produktu w formie papierowej lub elektronicznej przez okres co najmniej trzech lat od dnia wystawienia lub sporządzenia deklaracji pochodzenia.
2. Dostawca sporządzający deklarację dostawcy przechowuje kopie deklaracji dostawcy oraz wszystkich faktur, specyfikacji wysyłkowych lub innych dokumentów handlowych, do których załączono tę deklarację dostawcy, a także dokumentów, o których mowa w art. 27 ust. 6 niniejszego dodatku, przez okres co najmniej trzech lat.

Dostawca sporządzający długoterminową deklarację dostawcy przechowuje kopie długoterminowej deklaracji dostawcy oraz wszystkich faktur, specyfikacji wysyłkowych lub innych dokumentów handlowych dotyczących towarów objętych tą długoterminową deklaracją dostawcy przesłanych danemu nabywcy, a także dokumentów, o których mowa w art. 27 ust. 6 niniejszego dodatku, przez okres co najmniej trzech lat od dnia upływu ważności długoterminowej deklaracji dostawcy.

3. Na potrzeby ust. 1 dokumentami potwierdzającymi status pochodzenia są między innymi:
- a) bezpośrednie dowody procesów przeprowadzonych przez eksportera lub dostawcę w celu otrzymania produktu, zawarte na przykład w księgach rachunkowych lub dokumentach wewnętrznych;
 - b) dokumenty potwierdzające status pochodzenia użytych materiałów, wystawione lub sporządzone na terytorium odpowiedniej Strony Stowarzyszonej zgodnie z jej prawem krajowym;
 - c) dokumenty potwierdzające obróbkę lub przetworzenie materiałów na terytorium odpowiedniej Strony Stowarzyszonej, sporządzone lub wystawione na terytorium tej Strony Stowarzyszonej zgodnie z jej prawem krajowym;
 - d) deklaracje pochodzenia lub świadectwa przewozowe EUR.1 potwierdzające status pochodzenia użytych materiałów, sporządzone lub wystawione na terytorium Stron Stowarzyszonych zgodnie z niniejszym dodatkiem;
 - e) odpowiednie dowody dotyczące obróbki lub przetworzenia przeprowadzonych poza terytorium Stron Stowarzyszonych zgodnie z art. 12 i 13 niniejszego dodatku, potwierdzające spełnienie wymogów ustanowionych w tych artykułach.
4. Organy celne Strony Stowarzyszonej wywozu wystawiające świadectwa przewozowe EUR.1 przechowują formularz wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1, o którym mowa w art. 18 ust. 2 niniejszego dodatku, przez co najmniej trzy lata.
5. Organy celne Strony Stowarzyszonej przywozu przechowują przedłożone im deklaracje pochodzenia i świadectwa przewozowe EUR.1 przez co najmniej trzy lata.

6. Deklaracje dostawcy, sporządzone na terytorium Strony Stowarzyszonej, potwierdzające poddanie wykorzystanych materiałów obróbce lub przetworzeniu na terytorium tej Strony Stowarzyszonej, uważa się za deklarację pochodzenia, świadectwo przewozowe EUR.1 lub deklarację dostawcy lub długoterminową deklarację dostawcy, o których mowa, odpowiednio, w art. 16 ust. 3, art. 18 ust. 4 i art. 27 ust. 3 i 4 niniejszego dodatku, wykorzystywane w celu potwierdzenia, że produkty objęte deklaracją pochodzenia lub świadectwem przewozowym EUR.1 mogą zostać uznane za produkty pochodzące z terytorium tej Strony Stowarzyszonej oraz że spełniają one pozostałe wymogi przewidziane w niniejszym dodatku.

ARTYKUŁ 30

Rozstrzygnięcie sporów

Bez uszczerbku dla art. 90 układu ramowego spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji na podstawie art. 32 i 33 niniejszego dodatku lub w związku z wykładnią postanowień niniejszego dodatku, których to sporów nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za jej przeprowadzenie, przekazuje się do rozpoznania Wspólnemu Komitetowi. Rozstrzygnięcie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi Strony Stowarzyszonej przywozu podlega prawodawstwu tej Strony Stowarzyszonej.

CZĘŚĆ VI

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

ARTYKUŁ 31

Powiadamianie i współpraca

1. Organy celne Stron Stowarzyszonych udostępniają sobie wzajemnie wzory odcisków pieczęci używanych w ich urzędach celnych na potrzeby wystawiania świadectw przewozowych EUR.1 wraz z modelami numerów upoważnień przyznanych upoważnionym eksporterom oraz adresami organów celnych odpowiedzialnych za weryfikację tych świadectw przewozowych EUR.1 i deklaracji pochodzenia.
2. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszego dodatku organy celne Stron Stowarzyszonych udzielają sobie wzajemnej pomocy przy kontroli autentyczności świadectw przewozowych EUR.1, deklaracji pochodzenia oraz deklaracji dostawcy, jak również poprawności informacji podanych w tych dokumentach.

ARTYKUŁ 32

Weryfikacja dowodów pochodzenia

1. Późniejsze weryfikacje dowodów pochodzenia przeprowadza się wyrywkowo lub w każdym przypadku, kiedy organy celne Strony Stowarzyszonej przywozu mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności takich dokumentów, statusu pochodzenia sprawdzanych produktów lub spełniania innych wymogów niniejszego dodatku.

2. Po złożeniu wniosku o przeprowadzenie późniejszej weryfikacji organy celne Strony Stowarzyszonej przywozu zwracają świadectwo przewozowe EUR.1, fakturę, jeśli została przedłożona, oraz deklarację pochodzenia lub kopie tych dokumentów organom celnym Strony Stowarzyszonej wywozu, w razie potrzeby podając uzasadnienie wniosku o weryfikację. Wszelkie dokumenty i informacje wskazujące, że informacje podane w dowodzie pochodzenia są nieprawidłowe, przekazuje się wraz z wnioskiem o weryfikację.
3. Weryfikacji dokonują organy celne Strony Stowarzyszonej wywozu. W tym celu mają one prawo żądać przedstawienia wszelkich dowodów i przeprowadzać kontrole ksiąg rachunkowych eksportera lub dokonywać wszelkich innych czynności kontrolnych, jakie uznają za odpowiednie.
4. Jeżeli organy celne Strony Stowarzyszonej przywozu postanowią zawiesić przyznanie preferencyjnego traktowania sprawdzanych produktów do czasu uzyskania wyników weryfikacji, proponują one przyjmującemu zwolnienie produktów, stosując wobec nich wszelkie środki zabezpieczające uznane za konieczne.
5. Organy celne występujące z wnioskiem o weryfikację informuje się możliwie najszybciej o wynikach weryfikacji. Wyniki takie muszą wyraźnie wskazywać, czy dokumenty są autentyczne oraz czy dane produkty mogą zostać uznane za produkty pochodzące z jednej ze Stron Stowarzyszonych i czy spełniają pozostałe wymogi niniejszego dodatku.
6. Jeśli w przypadkach uzasadnionej wątpliwości brak jest odpowiedzi w ciągu 10 miesięcy od dnia złożenia wniosku o weryfikację lub jeśli odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do ustalenia autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, organy celne wnioskujące o weryfikację odmawiają uprawnienia do preferencyjnego traktowania taryfowego, o ile nie zaistnieją wyjątkowe okoliczności.

ARTYKUŁ 33

Weryfikacja deklaracji dostawcy

1. Późniejsze weryfikacje deklaracji dostawcy lub długoterminowych deklaracji dostawcy można przeprowadzać wrywkowo lub w każdym przypadku, kiedy organy celne Strony Stowarzyszonej, na której terytorium uwzględniono takie deklaracje w celu wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1 lub sporządzenia deklaracji pochodzenia, mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności takich dokumentów lub prawidłowości zawartych w nich informacji.
2. Na potrzeby ust. 1 organy celne Strony Stowarzyszonej zwracają deklarację dostawcy lub długoterminową deklarację dostawcy oraz faktury, specyfikacje wysyłkowe lub inne dokumenty handlowe dotyczące towarów objętych tą deklaracją organom celnym Strony Stowarzyszonej, w której sporządzono deklarację, podając, w odpowiednich przypadkach, formalne lub merytoryczne uzasadnienie wniosku o przeprowadzenie weryfikacji.

Organy celne żądające przeprowadzenia weryfikacji przekazują na poparcie wniosku o przeprowadzenie późniejszej weryfikacji wszelkie uzyskane dokumenty i informacje wskazujące, że informacje zawarte w deklaracji dostawcy lub długoterminowej deklaracji dostawcy są nieprawidłowe.

3. Weryfikacji dokonuje organ celny Strony Stowarzyszonej, na której terytorium sporządzono deklarację dostawcy lub długoterminową deklarację dostawcy. W tym celu ma on prawo żądać przedstawienia wszelkich dowodów i przeprowadzać kontrole ksiąg rachunkowych dostawcy lub dokonywać wszelkich innych czynności kontrolnych, jakie uzna za odpowiednie.

4. Organy celne występujące z wnioskiem o weryfikację informuje się możliwie najszybciej o wynikach weryfikacji. Wyniki te muszą wyraźnie wskazywać, czy informacje podane w deklaracji dostawcy lub długoterminowej deklaracji dostawcy są prawidłowe, oraz umożliwić organom celnym ustalenie, czy i w jakim zakresie daną deklarację dostawcy można wziąć pod uwagę przy wystawianiu świadectwa przewozowego EUR.1 lub sporządzaniu deklaracji pochodzenia.

ARTYKUŁ 34

Sankcje

Każda ze Stowarzyszonych Stron przewiduje możliwość nałożenia sankcji karnych, cywilnych lub administracyjnych z tytułu naruszenia prawodawstwa krajowego powiązanego z niniejszym dodatkiem.

CZĘŚĆ VII

STOSOWANIE NINIEJSZEGO DODATKU

ARTYKUŁ 35

San Marino

Bez uszczerbku dla art. 2 niniejszego dodatku, z uwagi na unię celną między UE a Marino produkt pochodzący z San Marino uznaje się za produkt pochodzący z UE.

ARTYKUŁ 36

Ceuta i Melilla

1. Na potrzeby niniejszego dodatku termin „UE” nie obejmuje Ceuty i Melilli.
2. Na mocy protokołu 2 do Aktu w sprawie warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej oraz dostosowań w Traktatach¹ produkty pochodzące z Andory przywożone do Ceuty lub Melilli korzystają pod każdym względem z takiej samej procedury celnej, jaka jest stosowana wobec produktów pochodzących z obszaru celnego UE. Andora poddaje przywożone produkty objęte niniejszym Układem i pochodzące z Ceuty i Melilli takiej samej procedurze celnej, jak produkty przywożone z UE i pochodzące z niej.

¹ Dz.U. WE L 302 z 15.11.1985, s. 23.

3. Na potrzeby ust. 2 niniejszego artykułu niniejszy dodatek stosuje się odpowiednio do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli, z zastrzeżeniem spełnienia szczególnych warunków określonych w załączniku V do niniejszego dodatku.

UWAGI WSTĘPNE DO WYKAZU W ZAŁĄCZNIKU II DO NINIEJSZEGO DODATKU

Uwaga 1 – Wprowadzenie ogólne

W niniejszym wykazie określono warunki, jakie muszą spełniać wszystkie produkty, by można było uznać je za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 4 niniejszego dodatku. Istnieją cztery rodzaje reguł, które różnią się w zależności od produktów:

- a) w wyniku obróbki lub przetwarzania nie zostaje przekroczona najwyższa dopuszczalna zawartość materiałów nie pochodzących;
- b) w wyniku obróbki lub przetwarzania czterocyfrowy kod pozycji lub sześciocyfrowy kod podpozycji produktów wytworzonych staje się różny, odpowiednio, od czterocyfrowego kodu pozycji lub sześciocyfrowego kodu podpozycji użytych materiałów;
- c) przeprowadza się określone czynności obróbki lub przetwarzania;
- d) przeprowadza się obróbkę lub przetwarzanie określonych materiałów całkowicie uzyskanych.

Uwaga 2 – Struktura wykazu

- 2.1. Pierwsze dwie kolumny wykazu stanowią opis uzyskanego produktu. W kolumnie (1) podany jest numer pozycji lub numer działu, a w kolumnie (2) – stosowany opis towarów w odniesieniu do danej pozycji lub działu. W kolumnie (3) określono regułę dla każdego wpisu figurującego w pierwszych dwóch kolumnach. W przypadku gdy zapis w kolumnie (1) jest poprzedzony oznaczeniem „ex”, oznacza to, że reguła określona w kolumnie (3) odnosi się tylko do części tej pozycji, zgodnie z opisem w kolumnie (2).
- 2.2. Jeżeli w kolumnie (1) zebrano większą liczbę numerów pozycji albo podano numer działu i w związku z tym opis produktów w kolumnie (2) sformułowano ogólnie, odpowiednie reguły w kolumnie (3) stosuje się do wszystkich produktów, które w ramach systemu zharmonizowanego klasyfikowane są w pozycjach danego działu lub w którejkolwiek z pozycji lub podpozycji zebranych w kolumnie (1).
- 2.3. Jeżeli w wykazie podane są różne reguły mające zastosowanie do różnych produktów w ramach jednej pozycji, to każde tiret zawiera opis odnoszący się do części pozycji, której dotyczą odpowiednie reguły z kolumny (3).
- 2.4. W przypadkach gdy w kolumnie (3) określono dwie alternatywne reguły rozdzielone słowem „lub”, eksporter może wybrać, którą regułę zastosować.

Uwaga 3 – Przykłady stosowania reguł

- 3.1. Art. 4 niniejszego dodatku dotyczący produktów, które uzyskały status pochodzących i zostały następnie użyte do wytworzenia innych produktów, stosuje się niezależnie od tego, czy status pochodzenia został uzyskany w zakładzie, w którym użyto tych produktów, czy w innym zakładzie na terytorium Strony Stowarzyszonej.
- 3.2. Zgodnie z art. 6 niniejszego dodatku przeprowadzone czynności obróbki lub przetwarzania wykraczają poza zakres czynności wymienionych w tym artykule. W przeciwnym wypadku towary nie kwalifikują się do przyznania im preferencyjnego traktowania taryfowego, nawet jeśli spełniają warunki określone w wykazie.

Bez uszczerbku dla art. 6 niniejszego dodatku, reguły zawarte w wykazie określają minimalny wymagany stopień obróbki lub przetworzenia, przy czym przeprowadzenie dalszej obróbki lub przetworzenia także nadaje status pochodzenia, natomiast przeprowadzenie obróbki lub przetworzenia w mniejszym zakresie nie może powodować nadania statusu pochodzenia.

Jeśli zatem reguła stanowi, że na pewnym etapie wytwarzania może zostać użyty materiał niepochodzący, to użycie takiego materiału niepochodzącego na etapie wcześniejszym jest dopuszczone, a na etapie późniejszym nie jest dopuszczone.

Jeżeli natomiast reguła stanowi, że na pewnym etapie wytwarzania nie mogą zostać użyte materiały niepochodzące, to użycie takich materiałów niepochodzących na etapie wcześniejszym jest dopuszczone, a na etapie późniejszym nie jest dopuszczone.

3.3. Bez uszczerbku dla uwagi 3.2, jeśli w regule występuje sformułowanie „wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją”, mogą być użyte materiały objęte dowolną pozycją lub pozycjami (nawet opatrzone takim samym opisem i objęte taką samą pozycją jak produkt), z zastrzeżeniem wszelkich szczególnych ograniczeń, które mogą być również zawarte w tej regule.

Jednakże sformułowanie „wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, włącznie z innymi materiałami objętymi pozycją ...” lub „wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, łącznie z innymi materiałami objętymi tą samą pozycją co produkt” oznacza, że mogą być użyte materiały objęte dowolną pozycją lub pozycjami z wyjątkiem tych, których opis jest identyczny z opisem produktu umieszczonym w kolumnie (2) wykazu.

3.4. Jeżeli reguła w wykazie stanowi, że produkt może być wytwarzany z więcej niż jednego materiału, oznacza to, że może zostać użyty jeden lub więcej materiałów. Nie oznacza to, że należy użyć wszystkich materiałów.

3.5. Jeżeli reguła w wykazie stanowi, że produkt musi być wytworzony z określonego materiału, warunek ten nie wyklucza użycia innych materiałów, które ze względu na swoje naturalne właściwości nie mogą spełniać tej reguły.

3.6. Jeżeli przedstawiona w wykazie reguła przewiduje dwie maksymalne wartości procentowe dla materiałów nie pochodzących, które mogą być użyte, to tych wartości nie można sumować. Innymi słowy, maksymalna wartość wszystkich użytych materiałów nie pochodzących nie może nigdy przekroczyć wyższej z podanych wartości procentowych. Poszczególne wartości procentowe nie mogą zostać przekroczone w odniesieniu do poszczególnych materiałów, do których mają zastosowanie.

Uwaga 4 – Przepisy ogólne dotyczące niektórych towarów rolnych

- 4.1. Towary rolne objęte pozycją 2401, uprawiane lub zebrane na terytorium Strony Stowarzyszonej, traktuje się jako pochodzące z terytorium tej Strony Stowarzyszonej, nawet jeśli otrzymuje się je z przywożonych nasion, bulw, korzeni, sadzonek, szczepów, pędów, pąków lub innych żywych części roślin.

WYKAZ PROCESÓW OBRÓBK I LUB PRZETWARZANIA, KTÓRYM NALEŻY PODDAĆ MATERIAŁY NIEPOCHODZĄCE,
ABY WYTWORZONY PRODUKT MÓGŁ UZYSKAĆ STATUS POCHODZENIA

Pozycja (1)	Wyszczególnienie (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonane na materiałach niepochodzących nadające produktom status pochodzenia (3)
ex Dział 24	Tytoń i przemysłowe namiastki tytoniu; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, w którym masa materiałów objętych pozycją 2401 nie przekracza 30 % całkowitej masy użytych materiałów objętych działem 24
2401	Tytoń nieprzetworzony; odpady tytoniowe	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte pozycją 2401 są całkowicie uzyskane
2402	Cygara, również z obciętymi końcami, cygaretki i papierosy, z tytoniu lub namiastek tytoniu	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i tytoniu do palenia objętego podpozycją 2403 19, w którym co najmniej 10 % masy wszystkich użytych materiałów objętych pozycją 2401 jest całkowicie uzyskane
ex 2404	Produkty przeznaczone do wdychania poprzez podgrzanie lub w inny sposób, bez spalania	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, objętych pozycją 2403, w którym co najmniej 10 % masy wszystkich użytych materiałów objętych pozycją 2401 jest całkowicie uzyskane

TEKST DEKLARACJI POCHODZENIA

Deklaracja pochodzenia, której tekst znajduje się poniżej, musi być sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, обхванати от този документ (митническо разрешение № ...⁽¹⁾) декларира, че освен където ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход⁽²⁾.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera nº ...⁽¹⁾) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ...⁽²⁾.

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ...⁽¹⁾) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ...⁽²⁾.

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ...⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ...⁽²⁾.

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Bevollmächtigter-Nr. ...⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ...⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolli luba nr ...⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ...⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο (άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ...⁽¹⁾) δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ...⁽²⁾.

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ...⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ...⁽²⁾ preferential origin.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n° ...⁽¹⁾) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ...⁽²⁾.

Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br. ...⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ...⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla.

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n. ...⁽¹⁾) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ...⁽²⁾.

Wersja w języku łotewskim

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr. ...⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir preferenciāla izcelsme ...⁽²⁾.

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardytą produktą eksportuojas (muitinės liudijimo Nr. ...⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ...⁽²⁾ preferencinės kilmės produktai.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ...⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő egyértelmű jelzés hiányában az áruk preferenciális ...⁽²⁾ származásúak.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana Nru ...⁽¹⁾) jiddikjara li, hliief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' origini preferenzjali ...⁽²⁾.

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ...⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn⁽²⁾.

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ...⁽¹⁾) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ...⁽²⁾ preferencyjne pochodzenie.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento (autorização aduaneira n.º ...⁽¹⁾) declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ...⁽²⁾.

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document (autorizația vamală nr. ...⁽¹⁾) declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ...⁽²⁾.

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ...⁽¹⁾), izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ...⁽²⁾ poreklo.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente (číslo povolenia ...⁽¹⁾) vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ...⁽²⁾.

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa N:o ...⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperätuotteita⁽²⁾.

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr ...⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung⁽²⁾.

Wersja w języku katalońskim

L'exportador dels productes determinats en el present document (Autorització duanera no...⁽¹⁾) declara que, llevat que s'indiqui el contrari, aquests productes tenen l'origen preferencial ...⁽²⁾.

.....⁽³⁾

(Miejsce i data)

.....⁽⁴⁾

(Podpis eksportera; dodatkowo czytelnie imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację)

-
- (1) Jeżeli deklaracja pochodzenia jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, w tym miejscu należy wpisać numer jego upoważnienia. Jeżeli deklaracja pochodzenia nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, tekst w nawiasach należy pominąć lub pozostawić pole niewypełnione.
 - (2) Należy wskazać pochodzenie produktów. W przypadku gdy deklaracja pochodzenia odnosi się w całości lub w części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli, eksporter musi wyraźnie wskazać je w dokumencie, którego dotyczy deklaracja, poprzez użycie symbolu „CM”.
 - (3) Dane te można pominąć, jeżeli zawarte są w samym dokumencie.
 - (4) W przypadkach, gdy podpis eksportera nie jest wymagany, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu oznacza również zwolnienie z obowiązku podania nazwiska osoby podpisującej.

WZORY ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO EUR.1
I WNIOSKU O WYSTAWIENIE ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO EUR.1

INSTRUKCJE DOTYCZĄCE DRUKU

1. Wymiary formularza wynoszą 210×297 mm; dopuszcza się zmniejszenie długości o 5 mm lub jej zwiększenie o 8 mm. Stosuje się papier w kolorze białym, zaklejony do pisania, niezawierający masy ścierniej, o gramaturze co najmniej 25 g/m^2 . W tle drukowany jest wzór giloszowy, pozwalający na wzrokowe wykrycie każdego fałszerstwa dokonanego przy użyciu środków mechanicznych lub chemicznych.
2. Właściwe organy Stron Stowarzyszonych mogą zastrzec sobie prawo do samodzielnego drukowania świadectw lub mogą zlecić druk upoważnionym drukarniom. W drugim przypadku każdy z formularzy musi zawierać odesłanie do powyższego upoważnienia. Każdy formularz musi zawierać nazwę i adres drukarni lub znak, poprzez który drukarnia może być zidentyfikowana. Formularz opatrzony jest również numerem seryjnym, nadrukowanym lub nie, za pomocą którego może on być zidentyfikowany.

<p>13. WNIOSEK O WERYFIKACJĘ do</p>	<p>14. WYNIK WERYFIKACJI</p>
<p>Wnioskuję się o weryfikację autentyczności i rzetelności niniejszego świadectwa.</p> <p>.....</p> <p>(Miejsce i data)</p> <p>Pieczęć</p> <p>.....</p> <p>(Podpis)</p>	<p>Przeprowadzona weryfikacja wykazała, że niniejsze świadectwo⁽¹⁾</p> <p>☐ zostało wystawione przez wskazany urząd celny i że informacje w nim zawarte są prawidłowe.</p> <p>☐ nie spełnia wymogów autentyczności i prawidłowości (zob. załączone uwagi).</p> <p>.....</p> <p>(Miejsce i data)</p> <p>Pieczęć</p> <p>.....</p> <p>(Podpis)</p> <p>.....</p> <p>⁽¹⁾ Wstawić znak „X” w odpowiednim polu.</p>

OŚWIADCZENIE EKSPORTERA

Ja, niżej podpisany, eksporter towarów wymienionych na odwrocie,

OŚWIADCZAM, że towary spełniają warunki wymagane do wystawienia załączonego świadectwa;

WYSZCZEGÓLNIAM poniżej okoliczności sprawiające, że towary spełniają powyższe warunki:

.....
.....
.....
.....

PRZEDSTAWIAM następujące dokumenty potwierdzające⁽¹⁾:

.....
.....
.....
.....

ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ do przedłożenia, na żądanie odpowiednich organów, wszelkich dokumentów potwierdzających, jakich te organy mogą zażądać na potrzeby wystawienia załączonego świadectwa, i zobowiązuję się, jeśli to będzie konieczne, do wyrażenia zgody na każdą kontrolę moich ksiąg i na każde sprawdzenie procesów wytwarzania towarów wymienionych na odwrocie, przeprowadzone przez te organy;

WNIOSKUJĘ o wystawienie załączonego świadectwa na te towary.

.....
(Miejsce i data)

.....
(Podpis)

-
- ⁽¹⁾ Na przykład: dokumenty przywozowe, świadectwa przewozowe, faktury, deklaracje producenta itp., dotyczące produktów użytych do wytworzenia towarów lub do towarów powrotnie wywożonych w tym samym stanie.

SZCZEGÓLNE WARUNKI DOTYCZĄCE PRODUKTÓW
POCHODZĄCYCH Z CEUTY I MELILLI

ARTYKUŁ

1. Następujące produkty, o ile są one zgodne z zasadą niemanipulacji określoną w art. 13 niniejszego dodatku, uważa się za:

1) produkty pochodzące z Ceuty i Melilli:

a) produkty całkowicie uzyskane w Ceucie i Melilli;

b) produkty uzyskane na terytorium Ceuty i Melilli, do których wytworzenia użyto produktów innych niż produkty całkowicie uzyskane w Ceucie i Melilli, pod warunkiem że:

(i) produkty poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 4 niniejszego dodatku; lub

(ii) produkty pochodzą z Andory lub z UE, pod warunkiem że zostały poddane obróbce lub przetworzeniu, które wykraczają poza czynności określone w art. 6 niniejszego dodatku;

- 2) produkty pochodzące z Andory:
- a) produkty całkowicie uzyskane w Andorze;
 - b) produkty uzyskane na terytorium Andory, do których wytworzenia użyto produktów innych niż produkty całkowicie uzyskane w Andorze, pod warunkiem że:
 - (i) produkty poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 4 niniejszego dodatku; lub
 - (ii) produkty pochodzą z Ceuty i Melilli lub z UE oraz zostały poddane obróbce lub przetworzeniu, które wykraczają poza czynności określone w art. 6 niniejszego dodatku.

2. Ceutę i Melillę uznaje się za jedno terytorium.

3. Eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel wpisują nazwę Strony Stowarzyszonej wywozu oraz „Ceuta i Melilla” w polu 2 świadectw przewozowych EUR.1 lub na deklaracjach pochodzenia. Ponadto w przypadku produktów pochodzących z Ceuty i Melilli zaznacza się to w polu 4 świadectw przewozowych EUR.1 lub w deklaracjach pochodzenia.

4. Organy celne Hiszpanii są odpowiedzialne za stosowanie niniejszego dodatku w Ceucie i Melilli.

DEKLARACJA DOSTAWCY

Deklarację dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, sporządza się zgodnie z przypisami.
Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

DEKLARACJA DOSTAWCY

dotycząca towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu na terytorium Strony
Stowarzyszonej bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w niniejszej deklaracji dostawcy załączonej
do faktury, specyfikacji wysyłkowej lub jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego,
oświadczam, że:

1. Wymienione poniżej materiały nie pochodzące z [wskazać nazwę odpowiedniej Strony
Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych] zostały użyte w [wskazać nazwę
odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych] do
wytworzenia dostarczonych towarów:

Opis dostarczonych towarów ⁽¹⁾	Opis użytych materiałów nie pochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały nie pochodzące ⁽²⁾	Wartość użytych materiałów nie pochodzących ⁽²⁾⁽³⁾
Wartość całkowita:			

2. Wszystkie pozostałe materiały użyte w [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych] do wytworzenia dostarczonych towarów pochodzą z [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych].

3. Wymienione poniżej towary zostały poddane obróbce lub przetworzeniu poza terytorium [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej/ odpowiednich Stron Stowarzyszonych] zgodnie z art. 12 dodatku 1 do protokołu dotyczącego Andory do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Andory i Republiką San Marino, jako odrębnymi stronami, z drugiej strony i nabyły tam następującą całkowitą wartość dodaną:

Opis dostarczonych towarów	Całkowita wartość dodana nabyta poza [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej/ odpowiednich Stron Stowarzyszonych] ⁽⁴⁾
	(Miejsce i data)
	(Adres i podpis dostawcy oraz czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację)

-
- (1) Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub jakikolwiek inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja dostawcy, odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów nie pochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.
 - (2) Informacje, jakie należy umieścić w tej kolumnie, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne.
 - (3) Termin „wartość użytych materiałów nie pochodzących” oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub – jeśli wartość ta nie jest znana i nie może być ustalona – pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za materiały nie pochodzące w [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych]. Dla towarów wymienionych w kolumnie „Opis dostarczonych towarów” należy podać dokładną wartość jednostkową poszczególnych użytych materiałów nie pochodzących.
 - (4) Termin „całkowita wartość dodana nabyta poza” oznacza wszelkie koszty zakumulowane poza [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych], w tym wartość wszystkich dodanych tam materiałów. Dla towarów wymienionych w kolumnie „Opis dostarczonych towarów” należy podać dokładną całkowitą wartość dodaną nabytą poza [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych] w przeliczeniu na jednostkę towaru”.
-

DŁUGOTERMINOWA DEKLARACJA DOSTAWCY

Długoterminową deklarację dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, sporządza się zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

DŁUGOTERMINOWA DEKLARACJA DOSTAWCY

dotycząca towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu na terytorium
Strony Stowarzyszonej bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w niniejszej długoterminowej deklaracji dostawcy załączonej do faktury, specyfikacji wysyłkowej lub jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego, które są regularnie dostarczane do⁽¹⁾, oświadczam, że:

1. Wymienione poniżej materiały nie pochodzące z [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych] zostały użyte w [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych] do wytworzenia dostarczonych towarów:

Opis dostarczonych towarów ⁽²⁾	Opis użytych materiałów nie pochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały nie pochodzące ⁽³⁾	Wartość użytych materiałów nie pochodzących ⁽³⁾⁽⁴⁾
Wartość całkowita:			

2. Wszystkie pozostałe materiały użyte w [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych] do wytworzenia dostarczonych towarów pochodzą z [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych].
3. Wymienione poniżej towary zostały poddane obróbce lub przetworzeniu poza terytorium [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej/ odpowiednich Stron Stowarzyszonych] zgodnie z art. 12 dodatku 1 do protokołu dotyczącego Andory do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Andory i Republiką San Marino, jako odrębnymi stronami, z drugiej strony i nabyły tam następującą całkowitą wartość dodaną:

Opis dostarczonych towarów	Całkowita wartość dodana nabyta poza [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej/ odpowiednich Stron Stowarzyszonych] ⁽⁵⁾

Niniejsza długoterminowa deklaracja dostawcy jest ważna dla wszystkich dalszych przesyłek dostarczonych towarów realizowanych od dnia do dnia⁽⁶⁾

Ja, niżej podpisany dostawca towarów, zobowiązuję się bezzwłocznie powiadomić⁽¹⁾ o wygaśnięciu ważności niniejszej długoterminowej deklaracji dostawcy.

(Miejsce i data)
(Adres i podpis dostawcy; oraz czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację)

-
- (1) Imię, nazwisko i adres klienta.
 - (2) Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub jakikolwiek inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja, odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów nie pochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.
 - (3) Informacje, jakie należy umieścić w tych kolumnach, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne.
 - (4) Termin „wartość użytych materiałów nie pochodzących” oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub – jeśli wartość ta nie jest znana i nie może być ustalona – pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za materiały nie pochodzące w [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej / odpowiednich Stron Stowarzyszonych]. Dla towarów wymienionych w kolumnie „opis dostarczonych towarów” należy podać dokładną wartość jednostkową poszczególnych użytych materiałów nie pochodzących.
 - (5) Termin „całkowita wartość dodana nabyta poza” oznacza wszelkie koszty zakumulowane poza [Wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej], w tym wartość wszystkich dodanych tam materiałów. Dla towarów wymienionych w kolumnie „opis dostarczonych towarów” należy podać dokładną całkowitą wartość dodaną nabytą poza [wskazać nazwę odpowiedniej Strony Stowarzyszonej] w przeliczeniu na jednostkę towaru.
 - (6) Należy podać daty. Okres ważności długoterminowej deklaracji dostawcy nie powinien zwykle przekraczać 24 miesięcy, o ile spełnione są warunki określone przez organy celne Strony Stowarzyszonej, w którym sporządzono długoterminową deklarację dostawcy.
-

WZAJEMNA POMOC W SPRAWACH CELNYCH
MIĘDZY ORGANAMI ADMINISTRACYJNYMI

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego dodatku zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące na terytorium Strony Stowarzyszonej, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz objęcie ich dowolnym innym systemem celnym lub inną procedurą celną, w tym środki zakazu, ograniczenia i kontroli;
- b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę Stowarzyszoną, który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy na podstawie niniejszego dodatku;
- c) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę Stowarzyszoną, który otrzymuje wniosek o pomoc na podstawie niniejszego dodatku;
- d) „informacje” oznaczają wszelkie dane, dokumenty, obrazy, sprawozdania, komunikaty lub uwierzytelnione odpisy, w jakiegokolwiek formie, w tym w formie elektronicznej, nawet przetworzone lub przeanalizowane;

- e) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną;
- f) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- g) „działania naruszające przepisy prawa celnego” oznaczają wszelkie naruszenie lub usiłowanie naruszenia przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 2

Zakres

1. Strony Stowarzyszone pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach określonych w niniejszym dodatku, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, w szczególności przez zapobieganie czynom naruszającym przepisy celne, prowadzenie postępowań dotyczących takich czynów i zwalczanie tych czynów.
2. Pomoc w sprawach celnych, jak przewidziano w niniejszym dodatku, ma zastosowanie do każdego organu administracyjnego Strony Stowarzyszonej, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego dodatku. Pomoc ta pozostaje bez uszczerbku dla postanowień regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych ani też nie stosuje się do informacji uzyskanych zgodnie z wykonywanymi uprawnieniami na wniosek organu sądowego, chyba że organ sądowy zezwala na przekazywanie takich informacji.
3. Niniejszy dodatek nie obejmuje pomocy w zakresie ściągania ceł, podatków lub grzywien.

ARTYKUŁ 3

Pomoc udzielana na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego, organ współpracujący, dostarcza wszelkich stosownych informacji pozwalających temu pierwszemu organowi upewnić się, że przepisy celne są prawidłowo stosowane, włącznie z informacjami dotyczącymi zauważonych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego.
2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje organ wnioskujący o tym:
 - a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron Stowarzyszonych zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec takich towarów;
 - b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron Stowarzyszonych zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec takich towarów.
3. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych działania niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru dotyczącego:
 - a) osób, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;

- b) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego;
- c) miejsc, w których są lub mogą być gromadzone lub przechowywane zapasy towarów w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego;
- d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że te środki transportu mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 4

Pomoc z własnej inicjatywy

Strony Stowarzyszone pomagają sobie wzajemnie, z własnej inicjatywy i zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, jeśli uznają tę pomoc za niezbędną do prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, przez dostarczanie uzyskanych informacji dotyczących zakończonych, planowanych lub trwających działań, które stanowią lub zdają się stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego i które mogą zainteresować drugą Stowarzyszoną Stronę. Informacje takie dotyczą w szczególności:

- a) osób, towarów i środków transportu; oraz
- b) nowych środków lub metod wykorzystywanych do prowadzenia działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 5

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski składane na podstawie niniejszego dodatku sporządza się na piśmie w formie papierowej albo elektronicznej. Do wniosków dołącza się dokumenty niezbędne do zapewnienia zgodności z wnioskiem. W nagłym przypadku organ współpracujący może zaakceptować wnioski w formie ustnej, lecz wnioski takie muszą zostać niezwłocznie potwierdzone przez organ wnioskujący w formie pisemnej.
2. Wnioski składane na podstawie ust. 1 zawierają następujące informacje:
 - a) nazwę organu wnioskującego i nazwisko odpowiedzialnego urzędnika, który będzie punktem kontaktowym dla wniosku;
 - b) informacje lub rodzaj pomocy będące przedmiotem wniosku;
 - c) przedmiot oraz powód wniosku;
 - d) przepisy ustawowe i wykonawcze oraz inne aspekty prawne mające związek z wnioskiem;
 - e) możliwie dokładne i pełne informacje na temat towarów lub osób będących obiektem dochodzenia;
 - f) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych postępowań; oraz
 - g) wszelkie dostępne szczegółowe informacje dodatkowe niezbędne organowi współpracującemu do rozpatrzenia wniosku.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1, przedkładane są w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ. Wnioski przedłożone w języku angielskim są zawsze przyjmowane. Wymóg przedłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ nie ma zastosowania do dokumentów towarzyszących wnioskowi złożonemu na podstawie ust. 1.

4. Jeżeli wniosek, o którym mowa w niniejszym dodatku, nie spełnia wymogów formalnych określonych w ust. 1–3, organ współpracujący może zażądać poprawienia lub uzupełnienia wniosku. Można zarządzić zastosowanie środków zabezpieczających w oczekiwaniu na takie poprawienie lub uzupełnienie.

ARTYKUŁ 6

Realizacja wniosków

1. W celu zrealizowania wniosku o pomoc organ współpracujący podejmuje czynności, w granicach swoich kompetencji i w ramach dostępnych zasobów, tak, jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony Stowarzyszonej, w drodze dostarczania informacji już w jej posiadaniu, prowadzenia odpowiednich postępowań lub organizowania warunków ich przeprowadzenia. Niniejsze postanowienie stosuje się także do wszelkich innych organów, którym wniosek został przekazany przez organ współpracujący, jeżeli organ ten nie może działać samodzielnie.

2. Wnioski o pomoc realizuje się zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony Stowarzyszonej, do której skierowano wniosek.

ARTYKUŁ 7

Forma przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki postępowań wraz ze wszystkimi odnośnymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami lub innymi materiałami. Informacje takie mogą być przekazywane w formie elektronicznej.
2. Oryginały dokumentów przekazuje się zgodnie z ograniczeniami prawnymi każdej ze Stron Stowarzyszonych, wyłącznie na wniosek organu wnioskującego, w przypadkach gdy uwierzytelnione odpisy byłyby niewystarczające. Organ wnioskujący zwraca oryginały dokumentów w najwcześniejszym możliwym terminie.
3. Z zastrzeżeniem ust. 2 organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu wszelkie informacje dotyczące autentyczności dokumentów wydanych lub poświadczonych przez agencje urzędowe na jego terytorium przy zgłoszeniu towaru.

ARTYKUŁ 8

Obecność urzędników Strony Stowarzyszonej na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej

1. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony Stowarzyszonej mogą, za zgodą drugiej Strony Stowarzyszonej i na warunkach określonych przez tę drugą Stronę Stowarzyszoną, przebywać w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego dodatku, w celu uzyskania informacji o działaniach, które stanowią lub mogłyby stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego, których organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego dodatku.

2. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony Stowarzyszonej mogą, za zgodą drugiej Strony Stowarzyszonej i na warunkach określonych przez drugą Stronę Stowarzyszoną, być obecni podczas postępowań prowadzonych na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej.
3. Urzędnicy, o których mowa w ust. 2, są obecni na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej wyłącznie w charakterze doradczym i w tym celu ci urzędnicy:
 - a) muszą być w stanie w każdej chwili udowodnić swoją funkcję urzędową;
 - b) nie mogą nosić umundurowania ani broni; oraz
 - c) korzystają z takiej samej ochrony, jaka przysługuje urzędnikom drugiej Strony Stowarzyszonej, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej.

ARTYKUŁ 9

Przekazywanie i powiadamianie

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych wszystkie środki niezbędne do przekazania adresatowi zamieszkującemu lub mającemu swoją siedzibę na terytorium organu współpracującego wszelkich dokumentów lub powiadomienia takiego adresata o wszelkich decyzjach organu wnioskującego, wchodzących w zakres stosowania niniejszego dodatku.
2. Wniosek o przekazanie dokumentów lub powiadomienie o decyzji składa się pisemnie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku dopuszczonym przez organ wnioskujący.

ARTYKUŁ 10

Automatyczna i uprzednia wymiana informacji

1. W drodze wzajemnego porozumienia zgodnie z art. 15 niniejszego dodatku Strony Stowarzyszone mogą:

- a) dokonywać automatycznej wymiany wszelkich informacji objętych niniejszym dodatkiem;
- b) dokonywać wymiany określonych informacji przed przybyciem przesyłek na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej.

2. Strony Stowarzyszone dokonują uzgodnień dotyczących rodzaju informacji, które zamierzają wymieniać, jak również formy i częstotliwości przekazywania takich informacji, w celu przeprowadzenia wymiany, o której mowa w ust. 1.

ARTYKUŁ 11

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Na mocy niniejszego dodatku można odmówić udzielenia pomocy lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia pewnych warunków lub wymogów, w przypadkach gdy jedna Strona Stowarzyszona uzna, że udzielenie takiej pomocy:

- a) może grozić naruszeniem suwerenności Andory lub państwa członkowskiego UE, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy;

- b) może grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach przekazywania danych osobowych, o których mowa w art. 12 ust. 5 niniejszego dodatku; lub
- c) naruszałoby tajemnice przemysłowe, handlowe lub zawodowe.

2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli mogłaby ona kolidować z trwającymi dochodzeniami, śledztwami lub postępowaniami. W takim przypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zachowaniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.

3. Jeżeli organ wnioskujący składa wniosek o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby o to do niego wystąpiono, zwraca na ten fakt uwagę we wniosku o udzielenie pomocy. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy następnie do takiego organu współpracującego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ współpracujący niezwłocznie przekazuje organowi wnioskującemu swoją decyzję wraz z uzasadnieniem.

ARTYKUŁ 12

Wymiana informacji i poufność

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego dodatku wykorzystuje się wyłącznie do celów określonych w niniejszym dodatku.

2. Wykorzystanie informacji uzyskanych na podstawie niniejszego dodatku w postępowaniu administracyjnym lub sądowym wszczętym w związku z działaniami naruszającymi przepisy prawa celnego uznaje się za służące osiągnięciu celów niniejszego dodatku. W związku z tym w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach oraz w postępowaniach sądowych i zarzutach podnoszonych przed sądem Strony Stowarzyszone mogą wykorzystać jako dowód informacje, które uzyskały, i dokumenty, z którymi zapoznały się zgodnie z niniejszym dodatkiem. Organ współpracujący może uzależnić dostarczenie informacji lub udzielenie dostępu do dokumentów od spełnienia warunku powiadomienia go o takim wykorzystaniu.

3. Jeżeli jedna ze Stron Stowarzyszonych pragnie wykorzystać informacje uzyskane na podstawie niniejszego dodatku do celów innych niż określone w niniejszym dodatku, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu, który je dostarczył. Wykorzystanie informacji w ten sposób podlega ograniczeniom nałożonym przez ten organ.

4. Wszelkie informacje przekazane w jakiegokolwiek formie zgodnie z niniejszym dodatkiem uznaje się za mające charakter poufny lub zastrzeżony, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej ze Stron Stowarzyszonych. Informacje takie są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej i korzystają z ochrony, jaką objęte są podobne informacje na podstawie mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych Strony Stowarzyszonej, która je otrzymała. W tym celu Strony Stowarzyszone przekazują sobie nawzajem informacje o swoich mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych.

5. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie zgodnie z przepisami o ochronie danych Strony Stowarzyszonej dostarczającej takie dane osobowe. Strona Stowarzyszona informuje drugą Stronę Stowarzyszoną o odpowiednich przepisach dotyczących ochrony danych i w razie potrzeby dokłada wszelkich starań, aby uzgodnić dodatkowe środki ochrony.

ARTYKUŁ 13

Eksperci i świadkowie

Organ współpracujący może upoważnić swoich urzędników do stawienia się, w granicach przyznanego upoważnienia, jako eksperci lub świadkowie w postępowaniu sądowym lub administracyjnym w sprawach objętych niniejszym dodatkiem oraz przedstawienia potrzebnych do celów tych postępowań przedmiotów i dokumentów lub ich uwierzytelnionych odpisów. Wniosek o stawienie się musi wskazywać dokładnie przed jakim organem sądowym lub administracyjnym urzędnik musi się stawić, w jakiej sprawie oraz z jakiego tytułu lub w jakim charakterze urzędnik ten będzie przesłuchiwany.

ARTYKUŁ 14

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 Strony Stowarzyszone zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku ze stosowaniem niniejszego dodatku.
2. Koszty ponoszone przez ekspertów, świadków oraz tłumaczy ustnych i pisemnych, innych niż pracownicy służb publicznych, a także wypłacane im dodatki pokrywa odpowiednio Strona Stowarzyszona organu wnioskującego.
3. Jeżeli do wykonania wniosku o udzielenie pomocy niezbędne są wydatki o charakterze nadzwyczajnym, Strony Stowarzyszone określają zasady i warunki, na jakich wniosek o pomoc ma zostać wykonany, jak również sposób pokrycia takich wydatków.

ARTYKUŁ 15

Wykonanie

1. Wykonanie niniejszego dodatku powierza się, z jednej strony, wyznaczonym organom celnym Andory, a z drugiej strony, odpowiednio właściwym służbom Komisji Europejskiej i organom celnym państw członkowskich UE. Decydują one w sprawach związanych ze wszystkimi środkami praktycznymi i uzgodnieniami niezbędnymi do wykonania niniejszego dodatku, z uwzględnieniem mających do nich zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych, w szczególności w dziedzinie ochrony danych osobowych.
2. Strony Stowarzyszone informują się wzajemnie o szczegółowych środkach wykonawczych przyjętych przez każdą ze Stron Stowarzyszonych zgodnie z niniejszym dodatkiem i konsultują się w ich sprawie, w szczególności w odniesieniu do należycie upoważnionych służb i urzędników wyznaczonych jako właściwi do celów przesyłania i otrzymywania informacji przewidzianych w niniejszym dodatku.
3. W UE niniejszy dodatek nie ma wpływu na przekazywanie jakichkolwiek informacji otrzymanych na podstawie niniejszego dodatku między właściwymi służbami Komisji Europejskiej i organami celnymi państw członkowskich UE.

ARTYKUŁ 16

Inne umowy

Niniejszy dodatek ma pierwszeństwo przed wszelkimi umowami o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, które zostały lub mogą zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi UE a Andorą, w zakresie, w jakim postanowienia takiej umowy są niezgodne z postanowieniami niniejszego dodatku.

ARTYKUŁ 17

Konsultacje

W odniesieniu do interpretacji i wykonywania niniejszego dodatku Strony Stowarzyszone konsultują się ze sobą w celu rozstrzygnięcia przedmiotowej kwestii w ramach Podkomitetu ds. Współpracy Celnej.

WYKAZ, O KTÓRYM MOWA W ART. 80 UST. 7 UKŁADU RAMOWEGO

1. Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004¹.
2. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Audytowego, ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014².
3. Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971³.
4. Grupa koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych, utworzona decyzją Komisji 2007/172/WE⁴.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L 166 z 30.4.2004, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. UE L 158 z 27.5.2014, s. 77).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz.U. UE L 321 z 17.12.2018, s. 1).

⁴ Decyzja Komisji z dnia 19 marca 2007 r. ustanawiająca grupę koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. UE L 79 z 20.3.2007, s. 38).

PRZEPISY UE DOTYCZĄCE ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH,
O KTÓRYCH MOWA W ART. 62 UST. 1 AKAPIT CZWARTY UKŁADU RAMOWEGO

1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371¹:
 - a) Artykuł 3 – Nadużycia naruszające interesy finansowe Unii;
 - b) Artykuł 4 – Inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii;
 - c) Artykuł 5 – Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie;
 - d) Artykuł 6 – Odpowiedzialność osób prawnych;
 - e) Artykuł 7 – Sankcje wobec osób fizycznych;
 - f) Artykuł 9 – Rodzaje sankcji wobec osób prawnych;
 - g) Artykuł 12 – Okresy przedawnienia w przypadku przestępstw naruszających interesy finansowe Unii.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. UE L 198 z 28.7.2017, s. 29).

2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹:

a) Artykuł 7 – Procedura dochodzeń.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. UE L 248 z 18.9.2013, s. 1).